

Разкриването на Небесата

Кат Кър

Предговор

Пророческа прокламация на Бог
(написана от ангели-писари)

На Онзи, който седи на престола, ние даваме хвала, чест и слава до вечни векове за това, че Той искаше да отвори дома Си на Небесата за хората на Земята.

Радвай се, о, Земя, радвай се! Защото Небесата са готови да те целунат и когато това се случи, огънят на Неговата страст ще погълне всяко живо същество. Той ще постави знака си на милиони сърца до вечни векове и те ще Го познаят като техен Спасител. Бъдете благодарни, граждани на Земята, че живеете в този ден и час, когато Божията слава ще покрие цялата земя. Колко е превъзходен в Своите пътища, колко е велика в Своите дела ръката на Седящия на престола. Във вечността те ще пеят за тези дни – великите и могъщи дни преди края. Всичко ще бъде разклатено и всичко ще бъде възстановено за и чрез Божиите верни вярващи!

Пригответе се, врагове на Всевишния, да станете Негово подножие! Никой няма да избяга от Неговата слава и няма да има място, където да се скрие от Неговата светлина! Този, който е избрал тази слугиня да открие скритите неща, скъпоценните неща и съкровищата, пазени на Небесата Му за тези, които обичат Него и Неговото пришествие! Ние, неговите верни писари – създадени от Него от самото начало, за да служим в Неговата небесна реалност и да запишем думите на тези, за които сме изпратени; и да доставим и освободим Неговите послания на тези, на които Той се доверява – ние сме благодарни да бъдем част от Неговия божествен план за отварянето на Небесата.

Пригответе се вие, верни, които сте устояли през големите битки и атаки на врага. Пригответе се да приемете голяма награда сега в този живот и в славния живот, който

идва. Вие ще видите силата на вашия Бог освободена и наистина ще познаете, че всичко е под Негов контрол. **Ето**, Неговия огън идва да огрее този свят и в сърцата на хората, да отблъсне голямата тъмнина и да върне Неговото творение отново при Него.

Пригответе се, мъже и жени на Бог – вие, които се грижите за душите в своите събрания – да отстъпите пред Святия Божий Дух, когато Той поиска да оставите своите човешки планове и да Му позволите да поеме контрола в този час. За тези, които копнеят, вашето помазание в служението много ще се увеличи. Тези, които отказват да се предадат, вашето място ще бъде дадено на друг, а някои по-рано ще заспят! **Пригответе сърцата си**, защото първо Той трябва да посети Своите лидери и после Своето Тяло – църквата. **Ще можете ли да устоите и да носите тази Слава или ще бъдете разкрити чрез идването й?**

Чашите пред олтара са пълни и покривалото на плътта бе разкъсано; нищо и никой не може да спре това, което ще се случи! Проявяването на Неговата сила чрез знамения и чудеса ще става навсякъде – никаква сграда няма да може да ги задържи. **Той повече няма да остане в кутията, в която са го поставили, нито ще носи човешки етикети**, но Той ще обедини Своето истинско Тяло от вярващи и света ще ги познае по тяхната любов един към друг! Пригответе се да чуете нов звук – звукът на Небесата!

Това е надникване във Вечността! Пригответе се да четете! Пригответе се да бъдете променени завинаги! Пригответе се, хора на земята, защото в 2007 година Бог ОТВАРЯ НЕБЕСАТА!

АМИН! АМИН! АМИН!

Въведение

Да използвам земни думи за описването на „Небесната слава“ не беше лека задача, но тъй като бях убедена от моя Господ, ще опитам да направя това!

Бог има „линия на времето“, преминаваща през цялата вечност и Той е избрал точно това време, за да разкрие това, което е приготвил за тези, които Го обичат и са приели Неговия Син Исус, като свой Спасител. Постоянно съм заливана от благодатта и благостта на Бог за това, че ми разреши да посещавам Неговата небесна реалност в продължение на 10 години. Макар и да не съм молила да посещавам Небесата, Той ме избра да отида за Своите цели.

Преживяванията, споменати в тази книга не са за мен. По време на моите посещения не съм и мислила даже, че ще напиша книга. Тази задача се появи, когато Исус се появи пред мен в дома ми и ми поръча да напиша за Неговия Дом.

В продължение на няколко години ми бяха показани много невероятни места и неща. По времето на тези многобройни пътешествия на Небесата, аз бях заведена в домовете на изкупените, които искаха техните семейства да знаят как ги е благословил Бог. Понякога виждах деца, които са починали и роднините, с които живеят на Небесата. Нито едно дете не е оставено само.

Повечето от тези хора никога не съм ги срещала, нито знаех нещо за тях. Никога не говорех директно с тях, но ми беше позволено да наблюдавам и да слушам техните разговори. При връщането ми на земята, можех да споделя видяното с близките на тези, които наблюдавах. Това караше Небесата да станат много реални за тях. То донасяше голяма надежда и много пъти прогонваше тъгата, знаейки, че техните любими са по-живи на Небесата, отколкото са били на земята! Вие не преставате да съществувате, но все едно се „премествате“ в най-невероятното място, където всичко, за което сте копнели, вече ви очаква.

Понякога посещавах места, създадени изключително за веселие и развлечения. Повярвайте ми, Небесата не са скучни! Ако си мислите, че трябва да се откажете от „неща“, когато отидете на Небето, много грешите.

Това, което прави „Отварянето на Небесата“ малко по-различна от другите книги, написани за Небесата е, че тя съдържа „доказателство“, че това, което съм видяла, буквално съществува. Ще видите това в главата „Разделените близки“.

Най-поразителното нещо, което мога да споделя за Небесата е присъствието на Исус. Когато Той погледне към теб, всичко избледнява и ти си погълнат от Неговата Слава. Когато Той се приближава, воинство от ангели върви пред Него, прогласявайки Неговата святост и вие сте погълнати от сиянието на Неговата красота. Стоейки там, свършен мир ви измива и вълна от любов след вълна от любов тече през цялата ви същност и вие напълно сте поразени, както това се случи с Исаия (виж Исаия 6).

Преди посещението ми на Небесата видях Исус няколко пъти и Той дори разговаряше с мен, но всеки път бях впечатлена от преживяването да съм в Неговата Слава! Моята молитва е вие също да застанете в Неговото присъствие един ден!

Тази книга не е още едно „изучаване“ на Небесата, но просто е история за нещата, които Бог ми позволи да видя по време на моите многобройни посещения. Тя не само ще ви пренесе в Неговата реалност, но чрез рисунките, вие ще видите много от нещата, които видях на Небесата. Бог ми помогна да скицирам местата, които ще видите и след това ме свърза с един пророчески художник – Уолтър, който им даде живот!

Моля ви, знайте, че не е моя работа да убеждавам който и да е, че разкритите неща реално съществуват: това е работа на моя най-добър приятел, Святия Дух, който много силно обичам. Това знание напълно ме освобождава не само да изпълня поръчаното ми от Бог, но и да се наслаждавам на това.

Повечето от тези пътешествия се случваха без предупреждения и независимо от времето ми. Аз просто бях „взета“ по волята на Святия Дух. Всяко събитие, за което ще разкажа, има малък предговор за особените обстоятелства, които ме заобикаляха, когато бях взета. Ако попитате как се квалифицирах да стана посланик на Небесата, боя се, че това не е поради дълъг списък с „релегиозни“ заслуги. Но ще ви кажа, че с удоволствие се явявам слуга на Божиите хора. Това беше вложено от баща ми още от моето детството.

Семейството ми (аз съм една от 15 деца, четири вече са на Небесата), макар и не богато, винаги се е стремяло да помага на отхвърлените, бедните и забравените. Много сутрини, когато се събуждах, откривах на пода спящи хора, защото баща ми излизаше през нощта и довеждаше бездомни. Той взимаше нашата храна направо от фурната (което не винаги се харесваше на майка ми) и го даваше на другите, които нямаха нищо. Моят баща наистина имаше Божието сърце към страдащите, а моята майка се научи как да бъде ходатай и да се моли за снабдяване. Сега, след много години, на 54 години, аз обичам да помагам на хората и научих на това трите ми дъщери – Кели, Кимбърли и Каси.

Ние също така бяхме учени да бъдем верни и да служим в църквата, към която Бог ни е присъединил. Ние не просто се покланяме и общуваме там, ние предаваме себе си и също така даваме десятък. Аз обичам моята църква Християнска Общност „Нов Живот“, където бях член повече от седемнадесет години. Нашият пастор и съпругата му (в действителност цялото им скъпоценно семейство е ангажирано в църквата) също обичат хората. Нашият девиз там е: „Покланяй се на Бога и цени хората“.

Ето защо, когато ни помолиха да помагаме с гостоприемство, моята майка и аз казахме „Да“. Това означаваше, че ние приготвихме декорацията, храната, служихме на хората и почиствахме в продължение на почти 6 години. Това ставаше и на някои редовни ежеседмични събрания и няколко специални събития. Някои от моите посещения на Небесата са свързани с някои от тези събития. Други се случваха в дома ми, в паркираната кола, по време на разходки и даже в магазина. Вече загубих бройката им, но всеки път, когато това се случеше, аз бях поразена.

Няма подобно място като Небесата. Без значение колко ще опитвате, вашето въображение и творческа сила няма да се доближат до това на Отец. Има места, които са

подобни на земните, но някои от свръхестествените неща ще взривят вашия смъртен ум! Аз все още се опитвам да разгадая някои от тях, и като „обикновен“ човек, това не е никак лесно. Знам само едно, че никой не би пропуснал да отиде там и нищо на тази планета не си заслужава да загубите този шанс. Ако сте вързани от някакъв грях, който ви спира да отидете, моля ви просто се покайте и го предайте на Исус (1 Йоан 1:9).

Той ще ви помогне, защото ви обича! Няма нищо невъзможно за Него, без значение колко безнадеждно ви изглежда. Той ви е създал, умрял е за вас и сега живее за вас. Библията казва: „Той умря за нас, още докато бяхме грешници“.

Той никога няма да ви остави, нито ще ви разочарова! Той не само ви дава вечен живот чрез приемането Му като Спасител, но Той ще ви укрепи със Святия Си Дух, за да побеждавате всеки ден от живота си. Четете Библията и разберете какво е спечелила Неговата кръв за вас. Всички ние ще имаме изпитания, докато сме на тази земя, но Той е способен да ви освободи от всички тях. Той вече е спечелил победата за нас.

Много пъти, когато е тихо, към мен се връщат музиката, гледките, ароматът, като че ли току що съм си тръгнала от там. Също така, когато се разхождам понякога, мога да почувствам „вятъра на Духа“, кръжащ около мен и същото „благоговение“ идва върху мен, както го чувствам, когато съм на Небето. Това е като да получа целувки отгоре, напомняйки ми, че Той се грижи и знае къде съм. Тежко е да живея нормален живот тук на земята, когато знам, какво ме очаква на Небесата. Може би е добре, че никога не са ме питали дали искам да остана там!

Искам да знаете, че се сблъсках с много изпитания през годините, но нищо не може да се сравни с това, което изпитах през изминалата (2006) година. Понякога това беше почти непоносимо и даже с моя дар на вяра се чудех как съм могла да преживея тази яростна атака. Но винаги аз ще побеждавам с помоща на Божието Слово и гласа на Святия Дух.

Макар, че бях на Небесата и ми бяха разкрити тайни, това не ме предпазва от атаките, които са общи за всички нас. Научих, че чрез всичко това, Той ще ни запази в съвършен мир. Затова продължавайте, покланяйте Му се и провъзгласявайте Неговото величие и врага ще избяга, когато станете „жертва на хвала“ пред вашия Бог. Дяволът не може да понесе да бъде там, където обитава Божието присъствие.

Докато четете, подгответе се да бъдете удивени, поразени и насърчени от това, което очаква тези, които са избрали да наричат Исус свой Спасител и тези, чиито бъдещ дом са Небесата!

Аз благодаря на моя небесен Баща, на Неговия Син Исус, на Святия Дух и на изкупените, живеещи на небесата, които ми позволиха да видя домовете им; също така и на двата ангела-писари, назначени да ми помагат в този период от живота ми. Нека Бог да им даде благодат да живеят със смъртен като мен и търпение да работят с някой, който много пъти се губи на своята собствена улица!

СПЕЦИАЛНА БЕЛЕЖКА

Моля ви, прочетете Том II и III, които ще бъдат продължение на моите пътешествия на Небесата. Ние също така издаваме (по заповед на Святия Дух) детски серии, основани на тази книга, наречена „Приключения на Небесата“, с автор моята по-малка сестра Джен Воорхийс. Всички книги ще бъдат преведени на много езици, за да може народите да прославят Бог за Неговата благодат.

СЛАВА, ЧЕСТ И ХВАЛА
НА МОЯ НЕБЕСЕН ОТЕЦ,
НА МОЯ ГОСПОД ИСУС
И СВЯТИЯ ДУХ
ВО ВЕКИ ВЕКОВ!

Глава 1

Божият план – Земята е сянка на Небесата

Бих искала да започна с обяснението на това, което ми каза Бог, че земята е копие на Небесата. С други думи, повечето от това, което е тук на земята, съществува на Небесата. Това не е плоско място на небето, плаващо наоколо сред облаците с пухкави ангели-деца, слагащи грозде в устата ни. Това е буквален „свят“, кръгъл, точно като земята, но като пропорции е огромен! В Евреи 8:5 се говори за неща на земята, които са сянка и модел на това, което е на Небесата.

Много неща тук, винаги са съществували там, само че съвършени! Няма смърт, тление, ръждясване или замърсяване! Всичко е прекрасно, почти не може да се предаде с думи. Идеи, вдъхновени от Бог, с времето достигат до ума на хората, и след това се изобретяват тук на земята. Всяко създадено „добро“ е дошло от Отец (Яков 1:17). Нашият враг – сатана е този, който е изопачавал и покварявал нещата на земята и той използва хора да популяризират и да желаят тези нечестиви неща. На Небесата няма нито зло, нито влияние от него. Също така там има много неща, които все още не са изобретени тук. Ние използваме само малък процент от силата на нашия ум, но на Небесата ще бъдем неограничени и способността ни за творчество ще бъде фантастична.

Има места на Небесата, където ние в действителност ще се учим да творим. Едно от тези места за обучение се нарича „Лаборатория за творене“, която ще опишем в Том II.

Земята и Небесата функционират в две различни реалности. Нашите естествени „физически“ очи не могат да виждат в „духовната“ реалност (докато Бог не ги отвори); но „духовната“ реалност може да вижда всичко в нашия „физически“ свят. Тази земя функционира във „физическата“ реалност, защото ние имаме физически тела. Обаче във вашето тяло има дух, който взаимодейства с Небесата (които са „духовна“ реалност), точно както на земята.

Вие можете да докосвате, да опитвате на вкус и мирис неща, както на земята, само че на Небесата вашите усещания са увеличени. Всъщност е трудно да се каже, дали там сте в духа или в тялото си, защото ти все още имаш тези сетива и преживяваш емоции; ти не ставаш робот! Когато умрете и отидете там, няма да станете „невидими“, преминаващи чрез предметите, нито ще се превърнете в ангел.

Божие Слово в Евреи 11:16 говори за Небесата като град и страна, също както и земята. Там има изумителен град, в който из под престола тече река, и видях друга област, която се разпростираше в продължение на много километри извън града. Множеството хора, живеещи там, описват това място като „парк“. Това определено е различно от града, който посетих на Небесата. В Паркът можем да видим всички видове животни, създадени някога; включително динозаврите, които бродят по хълмовете (всички те ядат трева или поне така ми се стори). Там има живописни долини, хълмове, водопади, дървета и най-прекрасните цветя, които можете да си представите.

Някои цветя променят цвета си и даже възпроизвеждат музика. Много хора имат собствени „тайни“ градини, които сами са създали и се грижат за тях; за тяхно удоволствие или като изненада за любимите, когато те стигнат на Небесата.

Градът, където се намират Тронната зала и реката на живота, е превъзходен. Всичко отразява славата (светлината) на Бог и ето защо улиците от злато са прозрачни, за да могат да отразяват Неговата светлина. Аз видях съвсем малка част от това, но там имаше хора, влизащи в сгради и магазини. На Небесата има голяма активност!

Видях различни видове превозни средства, като всички те се движеха със „светлина“ – това е единствения източник на гориво, освен вятъра, който издува платната на големите кораби в Стъкленото море. Хората пътуват в Небесата по различни начини: въздушен транспорт, по земята (да, те все още имат колесници и някои от тях дори със свръх-

двигатели) и по морето във всички видове плавателни съдове. Основно видях хората да използват „обществен“ транспорт предимно на групи, но определено видях и отделни хора да управляват или да се движат сами в превозни средства.

Имах само едно кратко „мислено“ пътешествие, когато просто си „мислите“ да отидете някъде и изведнъж сте там. Това може изобщо да не съм била аз, но може би беше изпълнето от ангелите, които ме придружаваха. Видях хора да застават на „подвижна“ пътека, така че това е друг начин за придвижване в Небето.

Видях ресторанти, художествени галерии, спортни арени, кинотеатри и даже паркове за развлечения. Едно от най-хубавите неща на Небесата е това, че не ви трябват пари да „купувате“ неща, всичко е безплатно, защото е „дадено“. Всички имат по-скоро „задачи“, отколкото работа и те винаги са свързани с вашия личен дар, което ви носи радост, вършейки го. Не получавате „заплата“ за вашите усилия, защото парите там са безполезни, тъй като всичко, което ви е необходимо или искате, ви е дадено. По този начин, всички умения и таланти се използват за благото на всеки!

За някои от тези места ще бъде разказано в следващите глави на тази книга, а за други – в Томове II или III. Интересната част е как аз разбрах, че тези места и неща съществуват. Аз бях просто възхитена и изненадана, както и вие ще бъдете, да открия какво Бог е създал за всички, които ще живеят там.

Ако ние сме били създадени по образа и подобие на Бога, то логично е, че и земята е била създадена по образа на Небесата. Обаче там има много „свръхестествени“ неща и места, които ще предизвикат нашите смъртни умове. Бях толкова поразена, че обикновено не се замислях да питам: „Какво е това?“ И Святия Дух, и ангелите ми казваха, че Небесата постоянно нарастват и се прибавят нови неща за наше удоволствие! Бог иска да благослови Своя народ и един от начините, чрез който Той изразява Своята любов е като създава неща, които ще ни доставят наслада. Неговото Слово гласи в Псалм 36:4: „Весели се, тъй също, в Господа; и Той ще ти даде попросеното от сърцето ти“.

Никой не би искал да пропусне да отиде на Небесата и алтернативата – Ада – (за който ще говоря в 9 глава) не е желан от никой!

Бог е Великият Творец и Небесата са Неговия дом, така че защо да не са невероятно и вълнуващо място за живеене? Моля се да се насърчите като узнаете къде живеят вашите любими и някои от местата, на които те се наслаждават, така че нека пътешествието започне!

Глава 2

Живот след смъртта – Пътешествието започва

Словото Божие казва: „Отсъствието от тялото е да бъдем в присъствието на Господа“. Това е обещание, което Бог дава на всички вярващи (приели Христос).

Тази глава ще ви обясни какво става с някой в секундата, когато умре и духът им напуска тялото и земята повече не може да ги задържа. Първо, ще обсъдим какво се случва с този, който е приел Исус като свой Спасител и ще отиде на Небесата. След това ще обсъдим какво се случва с някой, който е отхвърлил Христос и е на път за Ада!

Каквото и да ги е довело до този момент, дали естествена смърт поради възрастта, болест или нещастен случай, винаги е едно и също. Когато издишате за последен път и духът ви започва да напуска тялото, ще почувствате лекота и ще се понесете нагоре. Ако погледнете назад, ще видите безжизненото си тяло. Ако в стаята или около тялото ви има други хора, ще можете да ги видите и да чуете разговорите им. Вие не можете да общувате с тях, защото сте оставили „физическото си тяло“ и сега сте „духовно същество“, влизайки

в духовната реалност. Да, все още ще ви е грижа за тези, които напускате, защото ги обичате, но сега влизате в скъпоценното обещание на Бога – да бъдете с Него. Неизмеримата любов изтрива всяко безпокойство или страх от смъртта, които сте чувствали преди няколко мига.

Ако сте били болни, ранени или сте изпитвали болка преди, ще започнете да осъзнавате, че всички симптоми напълно са си отишли и се чувствате чудесно. Също така, ако сте били възрастен, сега ще станете млад, защото възрастта не влияе на вашия вечен дух. Животът на Бог сега тече във вашето същество. Вие няма да се страхувате, защото мирът на Бог ще стане ваш постоянен спътник. В този момент някои хора все още не осъзнават, че са умрели, защото те все още имат своите сетива и могат да се докоснат, което за тях ще е трудно да разбират. Те все още ще се опитват да комуникират с тези, които преминават покрай тях и ще се учудват защо не откликват.

Ако до сега не ги е имало, се появяват ангели, които да ви съпроводят във вашето пътуване до Небесата. Те са превъзходни същества, които са пламнали от стоенето си в небесната реалност. Те винаги знаят вашето име и обикновено ви уверяват, че всичко ще бъде наред. Никой не е оставен сам да открие пътя. Ако това е дете или бебе, ангелите ги носят. Те никога не преживяват страх или тъга, а само огромна любов. Няма „обикаляне наоколо“ или лутане, за да откриете къде „да пресечете“. Духът на никой не може да остане на земята за дълго време. Съществуват различни начини да бъдете отведени на Небето, включително и с колесници. Ако Исус пристига да съпроводи някои, то той тръгва със Него-вата колесница. Рядко се случва, но понякога е позволено на хора да видят как тръгват лю-бимите им или да видят ангели, които са дошли да ги съпроводят.

Един от обичайните начини, чрез който ви отвеждат на Небето, ако ще оставате там е, с помощта на транспорт. Транспортът може да бъде много различни видове и може да не прилича на този, който видях преди две години, когато бях свидетел на взимането на една душа. Аз не само видях кораб, но и двата ангела, които придружаваха една жена. Тя изглеждаше удивително красива и млада, макар да знаех, че беше доста възрастна, когато е починала. Този транспорт (като на картинката) приличаше на въжен лифт, но без въжета.

Долната му част беше направена от твърдо вещество, което приличаше на калаен съд. Богато украсените панели от двете страни на вратите бяха златни, както и первазите от

двете страни на кораба и по дъното. Светлината, която се излъчваше от всички страни, както и от дъното на кораба, беше ярко бяла със сини отенъци. Това може и да е „ярката светлина“, спомената от някои, които са имали преживявания „близки до смъртта“.

Горната част на този транспорт е като стъкло – можете да виждате през него. Можете ли да си представите колко развеселяващо ще бъде, да летите през вселената и да виждате всичко по пътя си към Небесата?

Обикновено влизате вътре от страни на кораба по стъпала, които се появяват от нищото и нищо не ги държи. Колко свръхестествено е това! Беше ми казано, че някои хора влизат и от вход на пода (което аз не видях)!

Понякога ангелите управляват тези кораби, но обикновено това са хора, избрани за това още преди смъртта им. Те стават Небесни пилоти, не заради предишния си опит да пилотират, но заради сърцето си към хората. Те имат естествена способност да помагат на хората и да разказват за новия им дом, към който са се отправили.

Небесните пилоти са първите хора, с които се срещате на Небесата и затова те трябва да имат доверието на Бога, за да изобразяват Неговата грижа и любов. Това е голяма чест да бъдеш избран за тази задача. Във II-ри том ще разкажа историята на един от тези хора.

Аз бях наистина удивена да видя от близо един такъв транспорт. Ангелите, които придружават тези транспортни средства, носят бели тоги с виолетов шарф за пояс и с виолетово на ръкавите и ръба на робата им. Също така имат тънки виолетови ленти на главата. Поне един от тях има меч. Когато се качат всички, транспортът се издига и преминава през атмосферата със скорост, за която може само да се мечтае, докато не стигнете на третото Небе.

Когато транспортът спре, ще ви изведат и ще ви оставят под опеката на други ангели и/или хора, чиято работа е да ви посрещнат на Небесата. Много пъти и Авраам е там да ви поздрави. Понякога портите се виждат от вашата точка на пристигане, но понякога може да са на известно разстояние. Вашето семейство и приятели, които вече се намират на Небесата ще тичат да ви посрещнат. Ще има огромна радост и веселие при пристигането ви. Обикновено преминавате през портите и веднага попадате в дома си, който с любов е бил приготвен за вас. Всичко, което сте искали някога като архитектура, стил или декор ще бъде там за ваше удоволствие. Дори и пейзажа около имота ви ще отговаря на вашия вкус.

Ако сте имали домашни любимци на земята, скъпи за вас, те също ви чакат (пресъздадени от любящия ни Баща). Слез това идва времето за поздрав и радост с приятели и семейството.

През всичкото време вие ще бъдете поразени от Божието присъствие и красотата на това просто да сте там и преживяването на гледките, звуците и ароматите. Вие ще се почувствате наистина върнали се у дома. Тъкмо когато си помислите, че по-хубаво от това няма да стане, идва Исус! Вие ще бъдете отведени в Тронната зала, където изкупените и ангелите се радват и се покланят заедно. Поклонението може да бъде пеене, танцуване и прекланяне пред престола. Много пъти Исус ще танцува с народа си. Всеки иска да Го докосне. Има време на радост и време на поклонение, легнали по лице пред Царя на царете. По пътя към трона ще бъдете приветствани от всички, покрай които минавате. Когато стигнете до трона, великолепието на Отец ще започне да ви залива.

Сътворените същества, изпълнени с очи постоянно прокламират Неговата святост (Откр. 4). Вие едва ще можете да гледате към славата на Отца, докато Той декларира Своята любов към вас. Огън и мънии излизат от Неговото присъствие и страхопочитание пада върху цялата Тронна зала. Всички се обръщат, за да видят как ви приемат у дома.

Точно, когато си мислите, че ще припаднете от тежината на славата, Бог се протяга, взема ви при Себе Си и ви прегръща. Никога не сте преживявали такава любов и приемане! Всички ваши представи и идеи за това какъв е Бог са отмити от потока любов, който минава направо чрез вас. Това е безусловна любов и вие накрая ще познаете страстта, която е била в сърцето Му, когато Той е изпратил за вас Сина Си на кръста! Вие сте истински пълно-ценни!

Когато времето ви на общение с Татко Бог завърши, вие бивате отведени от вашето семейство и/или приятели на обширно турне. Вие посещавате всички чудесни места, които вашият любящ Баща е приготвил за ваша наслада. Той наистина се наслаждава да ви доставя удоволствие.

Сега ще опишем това, какво се случва с някой, който умира без да е приел Христос като свой Спасител. Първо, той ще преживее същите усещания като първия човек, но това почти веднага се променя. Той също няма да бъде повече болен, сакат или стар. Както по-рано казах, духът на всеки човек е вечен и напускайки физическото си тяло (независимо от състоянието му), вие ще имате свършен дух.

Но скоро започвате да усещате зловещото присъствие, което идва за вас и тогава изведнъж се появяват демони и ви сграбчват с ръцете си, приличащи на клещи. Вие бивате изпълнени с ужас, докато вонята на смърт изпълва стаята. За вас е невъзможно да се съпротивите, защото сега сатана ви притежава! Без значение колко се съпротивлявате или крещите, никой няма да дойде да ви помогне. Вашето семейство и/или приятели не могат да ви видят или чуят, а даже и да можеха, щяха да са безсилни да ви спрат от това, което ще стане с вас. Когато отхвърляте Христос, след смъртта си, вие ставате собственост на ада. Те започват да ви дърпат надолу, докато всичко изчезне в тъмнина. Вие започвате да усещате жегата и да чувате писъците и стенанията на агонизиращите души.

Макар че, духът ви е цялостен, когато сте напуснали тялото си, това няма да продължи дълго. Адът също е духовна реалност и тъй като сега сте духовно същество, вие ще чувствате всичките видове мъчения там. Когато влизате в челюстите на подземния свят, другите демони ще започнат да злорадстват, докато ви осакатяват. Болката и агонията са реални и страхът властва като абсолютен господар, докато вашият ум започне да осъзнава какво се е случило с вас. През цялото това време изсушаващата жегата ви причинява мехури и всичкия ужас, който някога сте си представяли, ще стане реалност!

Няма да имате никаква връзка с други хора, но само ще чувате звуците от виковете и проклинането на осъдените. Вие никога повече няма да ядете или да пиете, макар че ще усещате постоянен глад и дехидратация. Никога отново няма да имате покой или мир, а само крайно изтощение и чист ужас. Вашият разум ще бъде на границата на лудостта, но никога няма да премине отвъд това. **НЯМА** изход от тук. Вие сте там заради направения от вас избор, а не защото Бог ви е отхвърлил. Вие ще останете там до края на хилядолетното управление на Христос на земята. След това адът ще предаде нечестивите мъртъвците и те ще застанат пред Великия Бял Престол на Съда, където ще получат вечното си място на наказание (наречено втора смърт), което е Огненото Езеро. Бог е милостив, но грехът не може да влезе в Неговото присъствие, нито да обитава на Небесата, защото Той е СВЯТ. Ако не сте приели Христос като свой Спасител, вашето име няма да бъде намерено в Книгата на Живота и вие ще бъдете хвърлени в огненото езеро. Вземете решение каква съдба ви очаква преди смъртта, защото след това, ще бъде твърде късно!

Знаете ли къде е вашата съдба?

Глава 3

Ангелските войнства – Реални личности

Това е една от любимите ми теми, защото ангелите за мен са толкова реални. В продължение на много години съм виждала много ангели и тяхното разнообразие никога не преставаше да ме учудва. Искам да ви предупредя обаче, да си спомните, че и Сатана може да се появява като „ангел на светлината“, както е написано в 2 Коринт. 2:14. Няма да бъде мъдро да „призовавате“ ангели при себе си, тъй като това може да бъде използвано от врага, за да ви заблуди. Всички ангели, с които имах контакт, бяха изпратени от Отец. Аз никога не исках и не молах да се появяват или да идват при мен! Много от ангелите, които видях, бяха много силни и мускулести, особено ангелите-воини и ангелите-пазители. Ангелите-воини са много силни и опитни и с решителност изпълняват своите задачи, срещу всеки враг. Те са защитници и пазители, способни да устоят против всякакъв демон. Те приемат задачите си МНОГО сериозно.

Ангелите не действат като роботи, макар че са преданни и непоколебими в посвещението и любовта си към Отец, Сина и Святия Дух. Те имат емоции, чувства и мнение за нас! За повечето от тях ние сме загадка; те се учудват защо правим това, което правим, и защо понякога се държим така, сякаш Бог не съществува.

Някои ангели, които имат задача на земята по това време, бяха на ръст около три метра, а някои от тях и шест. Има изключително мощни ангели, запазени за края на времето (както е споменато в книгата Откровение) и техният размер е неизмерим.

Бог изпраща ангели на земята, както е написано в Евреи 1:14, „да служат на тези, които ще наследят спасение“. Някои от най-необичайните са ангели-пазители, които са назначени към нас от раждането ни (Матей 18:10). Тяхната основна задача е да ни защитават и да ни пазят от нараняване и да докладват на Небето за нашия духовен растеж. Когато напредваме добре, те са въодушевени, но ако правим точно обратното, това ги разстройва.

Ангелските същества могат да променят вида си в човешко подобие (Даниил 10:16) и

Крило на херувим

са били сред нас много пъти без наше знание. След като те са духовни същества, а не физически, те могат да се появяват и да изчезват. Винаги тяхното най-голямо желание е да угодят на Господа през цялото време, и тъй като Той се грижи за нас, те ще използват всички сили и средства, дадени им, за да изпълнят техните задачи.

На Небесата един от видовете ангелски същества са серафимите, от които наистина излиза огън. Те се намират близо до престола и затова отразяват и предават Божията слава. В Книгата Исая, глава 5 и 6 разказват за такова небесно същество и как Бог го е използвал, за да очисти устата на пророка с горещ въглен. Също така има живи същества, които са покрити с очи, дори под крилата (Откровение 4:6). Те стоят на четирите ъгла на престола и постоянно прогласяват Божията святост!

Ангелите много често се обучават за специални събития или движения, които Бог е запланивал за земята и точно сега тук на земята се осъществява мощна ангелска активност. Както се спомена във „Въведение“, Бог скоро ще започне огромна работа тук!

Глава 4

Разделени близки – живеещи в Небесния Град

Почти всички поне веднъж са преживявали скръб, заради загуба на близки. Това ви съкрушава и оставя голяма празнота в живота ви. Ние не можем да ги заменим, независимо колко се опитваме понякога. Само Исус може да ни изцели и да запълни това място. Единственото нещо, което помага, е да знаете, че те се намират на Небесата, и ние отново ще ги видим един ден. Надявам се, че долуизложените истории ще ви насърчат да разберете, че

- НЕБЕСАТА СА РЕАЛНИ. Когато отидете там, животът ви няма спре,
- ТОЙ ЩЕ ЗАПОЧНЕ!

Ако те можеха да се върнат, щяха да ви кажат: „Аз съм у дома“. Моля ви, повярвайте, че Бог държи на Словото Си – ние ще живеем, защото Христос живее!

Това е една от най-вълнуващите глави в тази книга, защото ще разберете за реални хора, които са починали, за това, което правят и за това, как това знание е повлияло на живота на техните семейства, когато тази информация им бе предадена. От всяко семейство описано тук е получено разрешение да разкажа за тях.

Всички тези пътешествия на Небесата, които имах, бяха направени при различни обстоятелства и аз ще опиша всяка история точно, както се е случила. Аз имах и други пътешествия и видях и други хора на Небесата, но ги оставям за том II. Сега ще се фокусираме на три различни събития.

Мариса – съдба, водеща до Небесата

Това особено събитие се случи през февруари 2001 година и макар, че съм била много пъти на Небесата, това пътешествие завинаги ще остави особено място в сърцето ми. То показва неизмеримата Божия милост и колко много Бог се грижи за нас! Ще започна с обясненията на обстоятелствата около това събитие. Майка ми и аз тъкмо свършихме приготовленията по служението на четиридневна конференция в нашата църква и бяхме доста изморени. На следващия ден ни позвъниха от църквата с молба да помогнем на жената на пастора. Тя искаше да знае, дали не можем да почистим къщата на една жена (на име Естир), в която живееха роднини за няколко дни от друг град, дошли за погребение. Майка ми се съгласи и макар, че бяхме уморени тя каза, че ще помогне.

Чухме, че едно момиче в юношеска възраст наскоро е починало при ски инцидент, но повече нищо не знаехме. Тя не посещаваше нашата църква, нито погребението щеше да бъде там. Очевидно, тази жена Естир Зинк беше роднина на това момиче. Сега ще ви разкажа какво се случи по време на почитването на къщата на Естир.

Ние отидохме там около 2 часа след обяд и аз започнах да почиствам праха. Само няколко минути след като бяхме пристигнали там, Святият Дух започна да ми говори. Ето какво каза Той: „Знаеш ли, когато тя пристигна тук, нейният пралядо я посрещна при „портата“. Аз Го попитах за кого говори и Той каза: „Младото момиче, което скоро почина – правнучката на Естир. Искам да предадеш на майка ѝ, Мелоди, това съобщение, защото тя тъгува за нея. Мариса сега живее в дома на своя пралядо, защото е доста млада, за да живее отделно“. (В следващата секунда вече бях на Небесата)

Чух силен, радостен смях и след това я видях. Тя имаше ягодово-руса коса до раменете и се усмихваше широко. Не бях сигурна за възрастта ѝ, може би беше на малко повече от десет години. Тя държеше за ръка младеж, с кестенява коса (макар, че той беше неин пралядо – на Небесата няма старост). Той изглеждаше на двадесет и няколко години и се наслаждаваше на тяхното предстоящо приключение. Мариса, изпълнена с радост, изглежда едва можеше да се сдържа, знаейки къде я води той. Тя беше с още едно младо момиче, малко по-голямо от нея, което беше с дълга светла коса. На мен не ми беше разкрито кое беше другото момиче, но Мариса беше много щастлива, че тя беше с тях. Аз видях как те вървяха по прекрасна широка пътека. От цветята просто ти спираше дъха, всеки възможен цвят, който само можете да си представите и всяко листче беше съвършено. Никога не бях виждала нещо подобно.

Толкова бях учудена, когато осъзнах, че приближавам един увеселителен парк. От двете страни на пътя имаше много високи дървета и в далечината можех да видя огромно високо скоростно влакче. Можеше да се чуят виковете на хората със смях, когато количките на влакчето се спускаха надолу от като че ли височина 30 метра. (Святият Дух ми каза по-късно, че името на това влакче бе „Върхлитане“). (Колкото бързо бях взета, толкова бързо и се върнах на Земята)

Все още намирайки се до камината, Святия Дух ми каза: „Мариса е радост за всички, които са с нея. Всичките я харесваха и тя беше изпълнена с живот и енергия. Тя винаги имаше позитивно отношение и беше благословение за майка си и приятелите си. На всички тях тя много им липсва. Моля те, предай на майка ѝ, че тя сега е една от най-големите нейни насърчители и ще я насърчава към съдбата, която Аз съм планирал за нея“.

След това Той ми позволи да чуя думи, които преди бяха казани от майка ѝ: „Не мога да повярвам, че тя си отиде. Животът ѝ свърши и тя никога няма да изпълни своята съдба. Какво ще правя без нея? Искам да знам, че тя е добре. Аз искам тя да знае, че я обичам!“

След това Господ каза: „Твоята дъщеря реши да остане, защото разбра за големият ѝ принос да бъде на Небесата. Моля те, разкажи на всички, че Аз не съм взимал дъщеря ѝ. Но Аз знаех, че тя ще дойде тук в ранната си възраст и че съдбата ѝ ще бъде осъществена на Небесата. Сега тя е младежки лидер (възрастта тук няма значение, Аз съдя по сърцето на човека) и води организирането на младежкия принос към приготвянето на Празника за Сватбения пир на Агнето. Това е голяма чест за нея, но Аз знаех, че тя ще се справи чудесно. Тя няма да пропусне и един детайл и ще включи всички младежи, за да може всички те да имат добро време и никой да не бъде оставен. Твоята дъщеря има много ГОЛЯМО сърце. Защо ми е да избирам някой друг за тази задача? Тя прие задачата и работи по нея, и както обикновено, отдава себе си 150%. Тя много те обича и знае, че ти чувстваш същото към нея; но тя би искала ти да я пуснеш, за да може сега да изпълни съдбата си.

Тя каза, че когато те види отново един ден, ще те целуне по двете бузи и ще ти разкаже всичко, което ѝ се е случило тук и нищо няма да пропусне. Тя винаги се бе наслаждавала да говори с теб и да бъде с приятелите си.

Тя беше приятелка с всички, същото е и тук. Вашата личност не се променя, когато дойдете в Небесата; вие само процъфтявате и ще станат по-изразителни.

Сега Мариса живее в Моето присъствие и аз ще се уверя, че са положени грижи за нея и няма да я оставя. Аз мога да ти дам благодат, ако Ме помолиш. Аз мога да излекувам болката ти, ако Ми позволиш. Никога няма да я премахна от паметта ти, защото тя е тъй скъпоценна за теб, но ти можеш да ходиш в Моя мир и аз го освобождавам към теб точно сега. Довери Ми се. Търси Ме, защото аз искам да се приближавам към теб и да ти разкажа за Моята любов към теб. Не се бой да Ми кажеш каквото и да е; твоите думи са важни и аз винаги отделям време да те чуя. Ти също имаш мисия, която да изпълниш и сега имаш вярна подръжничка, която да ти помогне да я изпълниш. Аз ще ти изпратя други деца, които ще се нуждаят от любов. Не ги отхвърляй, защото твоята любов ще промени техния живот и съдбата им. Така те ще Ме видят. Аз те обичам, дъще Моя”.

След като преживях всичко това, аз извиках майка си от другата стая и ѝ разказах за случилото се. След това звъннах в църквата, за да споделя с някой, какво съм получила и ми дадох телефона на майката на Мариса, Мелоди. Ние се уговорихме да се срещнем, за да ѝ предам посланието. След като напечатах всичко, ние се срещнахме в местния търговски център. Докато ѝ четях посланието, тя пребледня и изглеждаше доста шокирана. По-долу е това, което тя ми сподели след прочитането на посланието.

Смеейки се и плачейки по едно и също време, тя каза: „Невъзможно е да знаете всичко това. Въобще не е възможно! Никога не съм ви срещала, а и вие не сте били на погребението”. Когато я попитах какво има в предвид, тя каза: „Аз знам, че всичко, което ми казахте е истина и знам, че сте видели дъщеря ми на Небето. Знам това, защото деня, когато се върнах в къщи от ски-курорта, преглеждах нейната стая и открих нещо. Това бе дневника на дъщеря ми, започнат през 1995 год. (тя беше на 13 години, когато почина през 2001 г.) Когато седнах да го чета, Бог ме насочи към запис от 3 октомври 1995 г., където беше написала за един сън, който е имала предната нощ. Там беше написано, че сънувала, че е умряла рано и е отишла на Небесата и там е срещнала прадядо си и е отишла да се вози на високо скоростно влакче.

След като ми каза това, тя продължи да ми разказва за дъщеря си Мариса. Тя беше точно такава, такава я описах: стройна, ягодово-руса коса и че тя наистина е била мажоретка в училище. Тя също така ми каза, че Мариса е била доста известна сред младежите и винаги е искала да бъде младежки водач. Тя бе повлияла на много животи, затова бяха дошли ученици от две различни училища на погребението ѝ. Дойдоха стотици хора и мнозина взеха решение за Христос.

Мариса беше много специална млада дама! аз продължих разговора си с Мелоди и споделих някои други неща, които знаех за Небесата. След това се помолих за нея и тръгнах към дома. Бях много благословена да узная, че Бог ме използва да помогна на Мелоди в това тежко време.

Изявление от Мелоди Нобълс (майка на Мариса), 13 март 2007 год.

За тези, за които се отнася:

След загубата на моето единствено дете, Мариса през 2001 год., започнах да търся отговори. Опитвах се да намеря мир и утеха в трудния момент на моя най-тежък час. Преминавах през място, което нарекох „ямата” на скръбта. Буквално бих направила каквото и да е, за да видя детето си. Искях да я докосна, да я почувствам, да я помириша, каквото и да е, само да задоволя загубата на физическото ѝ тяло. Отделянето ѝ от нейната плът бе забележимо по това време. Имаше дни, когато казвах на съпруга ми, макар и да звучеше странно, но тя толкова много ми липсваше, че исках да я изкопая от гроба и просто да я прегърна! Влизах в стаята ѝ, лягах на леглото ѝ и просто плачех на възглавницата.

Скоро след смъртта на Мариса, майка ми звънна и ми разказа, че една молителка в църквата е получила видение от Господа за мен относно Мариса и преждевременната ѝ смърт. Първата ми реакция беше скептична. Израснах в дом на пастори и започнах да се чудя дали това наистина е било от Бога или някой се опитва да се „вмъкне” в пасторското семейство.

Срещнах се с Кати вечерта след работа и веднага почувствах Божието утешаващо присъствие, когато тя се приближи до мен. Тя каза, че иска да ми предаде лично послание. Съдържанието на това писмо бяха малки „целувки от небето“, които Мариса и Бог Отец ми изпратиха чрез утехата на Святия Дух. В посланието тя каза неща, които само Мариса можеше да знае. Кати не познаваше нито мен, нито семейството ми, нито дъщеря ми. Когато Мариса беше малка, тя ме целуваше по двете бузи преди да я оставя пред училище. В своето послание Кати беше написала: „Когато отново те видя, мамо, ще те целуна по двете бузи“. Друга небесна целувка беше, когато Кати напечата посланието от Господ към мен, което ѝ беше казано да бъде написано със синьо мастило. Това беше любимия цвят на Мариса, цвета на мажоретния ѝ екип, цвета на стаята ѝ и всичко, което правехме за нейния празник беше в синьо. Другата забележителна целувка беше, че тя не би могла да знае за съня на Мариса, записан в дневника ѝ през октомври 1995 година. Тя бе записала, че е починала рано, срещнала е пращядо си на Небесата и че е отишла да се вози на „влакче в увеселителен парк“. Това съвпаднаше с това, с което Кати бе започнала посланието си и е неопровержимо доказателство, че Кати го е чула от небето!

Смъртта не е Божият план; Неговият план за нас е да имаме вечен живот и живот в

Страница от дневника на Мариса

Journal, 10-3-95
Once I dreamed... that
Jesus took me up to heaven
early. And I got to see my
great grandfather early.
I got to ride all kinds
of roller coasters. I
did see tons of manchines.
It was wonderful. But
when Jesus took me
up he only gave me a
peek so as fast a
roller coaster I fell
down. Bye Bye.

Maurissa's Journal Page

изобилие. И това не е Неговото желание, нито Той ни наказва, разделяйки ни с близките. Той ще ви изпрати „целувки от Небето“. Посланието на Кати започна бързо да ме възстановява. Сега мога да живея с тази загуба и да продължа Божия план за моя живот, така че и съдбата на дъщеря ми да може и ще бъде изпълнена. След посланието на Кати, аз имах сънища и видения за дъщеря ми Мариса и това отвори очите ми за духовния свят, който е изпълнен с абсолютна радост! С Кати имахме много разговори за Небесата и когато ѝ споделях неща, в повечето случаи тя вече знаеше какво ми бе открито.

Аз пиша книга за този етап от живота ми. Ще споделя как Бог ми показва да влизам в Неговия мир, който превъзхожда всяко разбиране. Аз ви насърчавам да се приближавате към Бога. Съществува много тънка пелена между тази земя и Небесата. Нашите близки са по-живи, отколкото ние на земята и един ден ще бъде разкрито на тези, които вярват. Не мога да си представя как бих преминала през всичко това без надеждата, че отново ще видя Мариса. Тя бе целия ми свят след Христос и след това преживяване аз напълно промених възгледа си относно вечността. Наистина трябва да имаме небесно мислене, за да вършим по-добре земните си дела.

Изявление от Естер Зинк (прабаба на Мариса), 17 март 2007 год.

За тези, за които се отнася:

Кати Кър дойде в домът ни в кризисен момент – смъртта на 13 годишната ни правнучка, Мариса Даун Мартин. Ние не бяхме преодоляли все още емоциите тези 7 години, след като тя си отиде у дома, на Небето. След като посещавахме класове по борба със скръбта – 3 пъти, четохме всяка книга и изгледахме всяко видео и двд относно смъртта, получихме много насърчителни обаждания по телефона, картички и молитви от нашето семейство и приятели (тялото на Христос), ние си починахме в НЕГОВИЯ МИР!

Съпругата на нашия пастор позвъни на жената на пастора на Кер с молба да помогне за почистването на дома ни като благословение. Майката на Кати Кер отговори по телефона и каза на Шарън, че ще се радват да помогнат.

Докато Кати и майка ѝ почиствали в дома ни в петък след погребението, Бог проговорил на Кати за Мариса и за праядо ѝ, който вече беше на Небето и очакваше нейното идване. Бог даже ѝ казал имената им и други детайли, които само Бог можеше да ѝ разкрие. Когато почиствала праха по камината, внезапно Бог я взел на Небето и тя видяла Мариса с праядо си, които отивали на увеселителен парк. Тя знаеше, че Мариса има коса със сламено-червен цвят, била облечена в синьо и бяло. Скоро след това Кати сподели с нас устно и писмено преживяването си.

По-късно Кати ни разказа за още две видения, но с повече подробности, относно това какво прави Мариса на Небето. Червени и златни цветя, нежна музика, устните послания бяха само няколко с невероятни детайли, от които разбрахме, че Кати не се шегуваше и че само Бог можеше да ѝ даде тези подробности за нашата правнучка. И знаейки, че тя никога не се бе срещала с Мариса, направи посланията ѝ от Небето за нас още по-чудодейни! Ние отчаяно се нуждаехме да чуем думите ѝ. Всяко видение, което Бог ѝ позволи да сподели с нас бе несъмнено от тронната зала на Небето.

Преди това никога не бяхме срещали Кати. Тя беше напълно непозната за нас, но всеки път ни издигаше в небесни места, докато четяхме нейните видения за Мариса на Небесата. Ако преди се съмнявах във виденията за Небесата, то сега започнах наистина да вярвам. Кати Кер ме вдъхнови сега да напиша за моите преживявания близо до смъртта. Тя наистина чува от Бог на Небесата, защото аз бях благословена от нея, получавайки вдъхновение, изцеление и победа. Ние можем смирено да чакаме да видим Мариса и всички наши близки, които вече са се прибрали у дома.

Кати прави много повече за Бог, отколкото всеки друг, който познавам. Тя храни гладните, помага на бездомните, служи доброволно в кухнята и почистването вече много години и действително се явява една от най-гостоприемните слугини на Христос, които някога съм познавала за моите 66 години живот на земята. Без нейните послания от Мариса, дадени ѝ от Бог, и до сега щяхме да скърбим.

Денят на Свети Валентин

Това се случи в понеделник на 14 февруари 2005 година, майка ми и аз бяхме в църквата, правейки закуска за ежемесечно международно събрание. Аз украсявах масите и взимах от розите с дълги стъбла, които купихме за украсата в средата на масата, когато чух Господ да казва: „Искам да дадеш няколко рози на Вики и да ѝ кажеш, че са от мъжа ѝ за празника св. Валентин. Тя му липсва и иска тя да знае, че той все още много я обича.”

Аз веднага се обърнах, за да тръгна по коридора (знаех, че Вики работеше в офиса на църквата) и внезапно Небесата се отвориха и аз видях Исус да играе голф с Джон, съпругът на Вики. Бях изумена и доста трудно повярвах на очите си. „На Небето има голф?” попитах аз, но те не ми отговориха. Исус и Джон бяха облечени в блузи като туника и свободни панталони (споменах в предишната глава, че там няма да носим постоянно роби

и рокли през цялото време, но обикновено само в общите събрания и в Тронната зала). Аз осъзнах, че вече не се намирам в църквата, а на Небето.

Игрището, където играеха беше много красиво; всяка тревичка и всяко листче на всяко дърво бяха съвършени. Не знаех как вървеше играта, но определено те се наслаждавах един на друг. Това беше поле с 18 дупки, завършвайки с клуб „19-а Дупка“, за общуване след играта.

Аз бях там и гледах, когато Исус каза: „Това е задния двор на къщата на Джон, неговото собствено голф-игрище, нещо, което той много искаше. Хайде, ела и ще ти покажа какво има отпред“. Бях наистина шокирана, защото следващото нещо, което знаех беше, че аз бях на пристанище, което имаше кралски вид, гледайки водата (това беше Стъкленото море, което извира от тронната зала и се простира по цялото небе). Аз не знаех от каква субстанция бе направено, но беше доста твърдо, подобно на декоративен цимент. Върху своята огромна повърхност то имаше прекрасни сложни мотиви.

Хората пристигаха с лодки, за да играят на игрището на Джон. Лодките, в различни цветове, не издаваха никакви звуци и миризми, защото се движеха чрез светлината. Беше прекрасна сцена, когато Джон излезе да приветства гостите си.

Красиви сенници се подаваха от къщата, за да образуват най-прекрасния вход. Приличаше на „гръцки“ стил, както и обзавеждането вътре в огромния дом. Беше като за мъж, но в същото време и уютно. С много голяма грижа всичко в къщата беше най-доброто. Вие наистина ще получите желанието на вашето сърце.

Джон влезе и аз чух как казваше на някои от гостите: „Колко бих искал Вики да можеше да види това, това наистина щеше да я благослови. Но това, което наистина искам тя да види, е собствената ѝ къща, тя е много по-голяма от моята, и тя го заслужава!“

В същия момент бях отново в църквата, все още вървейки към офиса, за да предам розите на Вики. Нямах търпение да ѝ разкажа какво бях видяла.

Когато стигнах, Вики беше в почивка, така че аз оставих цветята с подробна бележка. По-късно тя ми се обади и с треперещ глас ми разказа, колко много мъжът ѝ искал да играе голф, но не е могъл никога да си го позволи. Бог е бил толкова добър да пригответи прекрасната изненада за нейния съпруг, когато той е отишъл на небето и след това е дал на Вики да узнае за това. Това наистина много я благослови и е направил този първи св. Валентин без него много специален.

Изявление от Вики Д'Елиа, 26 март 2007

„Още от първите минути, когато ми разказа за видението за мъжа ми Джон (или Джони, както го наричах), аз започнах да размишлявам над това. Мислих си, че ако ми беше казала, че си го видяла да играе бiliarд или боулинг, то това щеше да бъде като награда за него, тъй като всичко това той играеше добре. След това осъзнах, благодарение на Духа, че той винаги е искал да играе голф. В последните години от живота му, той винаги гледаше голф-турнири по телевизора, четеше статии за това и даже започна работа на непълнен работен ден в компания, свързана с голфа. Джони познаваше много добре тази игра. Той казваше: „Един ден ще се науча да играя“, но финансово не можехме да си го позволим и затова тази негова мечта не можа да се изпълни, докато беше жив.

След твоя разказ за Небесата аз плаках, защото осъзнах, че Джон беше получил това, което желаше сърцето му. Той не само играеше голф, но имаше свое собствено игрище. Колко чудесен е Бог, че ми позволи да разбера за даровете, които е дал на Джони и за прекрасната къща, в която живее сега.

Подаръкът от рози, които ми бяха предадени, веднага ми „проговори“ за Джон, защото той винаги ми купуваше рози с дълги стъбла от сорта „Американски красавици“. Вместо 12, той ми подаряваше 11, защото казваше, че аз съм 12-та Американска Красавица! Това много ме докосна, да получа тези рози в такова особено време, защото това не само беше Св. Валентин, но и една година от смъртта на съпруга ми – 12 февруари.

Бог знаеше, колко щеше да бъде важно за мен да чуя от Небесата и да знам, че все още съм обичана и незабравима. Това ми помогна да осъзная, че животът не спира, когато

напуснем земята, това е просто началото на нашия живот!”

На сафари в Небесата

*Послание за Патриция Суитинг,
относно съпруга ѝ, Джералд Суитинг,
който отиде на Небесата на 12 август 2005 година.*

Бях заета с едно изследване, когато получихме обаждане от нашата църква, с молба да помогнем с обяда на погребението на един човек, участващ в служение в затвора в продължение на няколко години. Ние се съгласихме и те ни казаха датата, времето и количеството на гостите. Същата вечер, когато приготвяхме списъка за обяда, Святия Дух започна да ми говори: “Трябва да носиш дреха в африкански стил и да вземеш статуята на майка си от сафарито, за да украсите с нея”.

Това беше нещо ново, което Той никога не беше искал преди това. „Защо?“, попитах аз. „Защото той обича дивите животни и това ще благослови семейството му. Също така искам да вземеш златните ягуарови обувки от твоя шкаф и да ги дадеш на жена му. Кажй ѝ, че те ще ѝ напомнят за това, което Аз му дадох“. Бях почти забравила за тези обувки.

Харесаха ми и ги купих преди няколко години, но никога не ги бях носила. Те бяха в златно и черно, с викок ток и отстрани на всеки имаше 5-сантиметрови златисти ягуари. Макар че изглеждаха много красиво, те не бяха по вкуса ми и затова ги държах в кутията им в шкафа. Колкото и глупаво да звучеше, се замислих дали ще ѝ станат. Святият Дух ме увери, че ще ѝ станат.

Когато се доближих до шкафа, веднага бях пренесена на Небесата. Не се стреснах, защото започнах да свиквам към тези „внезапни“ пътувания до сега. Веднага осъзнах, че се намирам около небесното жилище на мистър Суитинг. Ангел ме придружи до прекрасна алея, на което от двете страни имаше засадени тропически растения, цветя и огромни палмови дървета. Двуетажната къща беше направена превъзходно, всеки етаж беше висок 6 м. По цялата дължина на втория етаж имаше балкони, така че той можеше да излиза и да се наслаждава на имота си. Докато вървях, забелязах на няколко метра от мен лежащ лъв с няколко лъвчета. Те си играеха на тревата, която изглеждаше като внесена направо от Африка. Всъщност всичко, което заобикаляше къщата изглеждаше така, както очаквате да видите в саваната! Аз можех да видя и чуя и други животни, които се намираха наблизо. „Колко странно“, помислих си аз.

При влизането в къщата, бях поразена от величието на антрето. Пиедестали и маси от черен абанос със златни (сигурна съм, че беше истинско) ръбове и дизайн. Стените имаха красиви стенописи със сцени от Африка. Светлината на свещниците по стените изпълваше стаята със златно сияние и усилваше всяка сцена, покрай която минавах. От залата излизаха няколко по-малки стаи, които може би се използват за „личен“ размисъл, молитва или просто за почивка с една малка група от посетители. Всичките имаха леопардови или зеброви дамаски на мебелите. Едно нещо, което се открояваше най-много бе тъмно лилавия цвят, използван за аксесоари като възглавнички, постелки, пътеки и за завеси за огромните прозорци.

Най-удивителната стая, през която минах, беше кръгла и в центъра имаше прекрасна маса от абанос. В средата на масата имаше две големи декоративни възглавнички, върху които лежаха две великолепни корони, всяка страна на скъпоценните камъни беше съвършена. Те бяха в различни стилове и аз веднага знаех, че едната е на „завоевател на душите“, която Христос е обещал на всички, които се протягат към спасените и ги спечелват за Царството на Бог. Как блестяха те! Те осияваха цялата стая и колко бе прекрасно да знам, че един ден и аз ще имам една такава.

В края на коридора видях господин Суитинг (макар и никога да не го бях срещала,

веднага разбрах кой е той), разговарящ с младеж със светла коса. Можех да чуя прекрасната музика на живо и смях, идващи от голямата стая в края на коридора. Това беше неговото парти за пристигане у дома, което всеки ще има, когато пристигне тук. Чух господина да нарича господин Суитинг с името „Вожд“. Веднага придружаващият ме ангел каза: „Това е името, с което Отец го нарича“.

Това определя какъв е той в очите на Господа. Робата на господин Суитинг изглеждаше като дрехата на богат африкански вожд. Сега той се смееше и изглеждаше много щастлив.

Той не можеше да ме види или чуе, но ми бе позволена да чуя неговия разговор. Той казваше колко искал да каже на Патриция довиждане и че съжалява, че си е тръгнал толкова внезапно. Също така той искаше, тя да знае, че е чул всичко, казано от нея, когато е бил неподвижен. Той би искал тя да може да види всичко, с което Бог го е благословил и, че той ще продължи да се моли за семейството си на земята. Скоро след този разговор се върнах и продължих с подготовката за обяда.

На следващия ден подготвихме помещението за обяда така, както ни насочи Святия Дух. Използвахме животното-статуетка на мама, свещи, като акценти цветовете – черно и златно, килимче с леопардова шарка и растителност в африкански стил, заедно с ниски палми. За храната използвахме сребристи подноси, стъклени чинии, порцеланови чаши и копринени покривки. Стаята изглеждаше величествено.

След погребалната служба започнаха да пристигат гостите. Всичките бяха впечатлени и когато дойде Патриция, тя беше шокирана. Тя ме извика навън и ме попита, как сме знаели да украсим стаята в точно този стил, който е обичал мъжа ѝ. Аз я отведох настрана от другите гости, за да разговаряме насаме. Започнах с въпроса защо той е обичал толкова много този „сафари в джунглата“ стил. Аз ѝ споделих мислите си, че той може би е колекционирал неща от Африка или е открил своите „корени“. Това, което тя ми каза, ме поразя!

Със сълзи на очите, тя каза: „През целия си живот той искаше да отиде на сафари в Африка, но аз никога не бих отишла. Страхувах се, че ще ме изядат дивите животни и затова всеки път, когато той ме питаше, аз отговарях „не“.

Аз продължих да ѝ разказвам, как Бог ме взе на Небесата и как Той ми показа имението на съпруга ѝ, построен на място с диви животни. Споделих ѝ за красотата на имението му и за това, което той говореше за нея. Тя беше поразена от всичко това, но докосната от Божията доброта. Хареса ѝ подаръка с ягуарови обувки и разбира се, ѝ бяха по мярка. Животът ѝ се промени завинаги.

Изявление от Патриция Суитинг:

„Бях шокирана, когато влязох в стаята с обяда след погребалната служба, и видях как бе украсена стаята. Попитах: „Кой е направил това? Искam да знам, кой е направил това?“ Насочиха ме към теб и аз попитах: „Как сте разбрали? Защо сте използвали африкански стил?“ Тогава ти ми обясни, как Бог те е взел на Небесата и ти е показал мъжа ми и всичките неща в домът му там. Знаех, че това, което казваш е истина, макар че никога преди това не си познавала нито мен, нито мъжа ми, Джералд.

Това, което ме докосна най-много бе, когато каза, че той живее в имение в Африкански резерват; че си го видяла облечен в „царска“ роба и че Бог го е нарекъл „Вожд“. Ти не си знаела, че мъжът ми е влюбен в Африка. Това се случи, когато беше в армията и го изпратиха в Африка за три седмици. Местните жители бързо се сприятелиха с Джералд (той обичаше хората) и те не искаха да го пускат. Умоляваха го да остане и му предлагаха да стане техен крал. Той трябваше да ги напусне, но им обеща, че ще се върне някой ден. Той никога не забрави това преживяване и говореше за връщане, искаше да види отново хората, но тогава умря неочаквано.

Бог е толкова добър към тези, които Му принадлежат и са Му служили на земята. Мъжът бе включен към служение на затворници за няколко години и обичаше да ходи и да помага на тези, които нямат никаква надежда. Каква награда му е дал Бог!

Сега той може да живее като истински вожд и знаейки това, съм благословена всеки

ден. Това промени живота ми да знам, че Небесата са толкова реални и че ние все още сме помнени от близките ни. Това не само би трябвало да ни дава надежда, но ние можем да знаем, че ще бдем наградени за нещата, които правим за нашия Господ”.

Глава 5

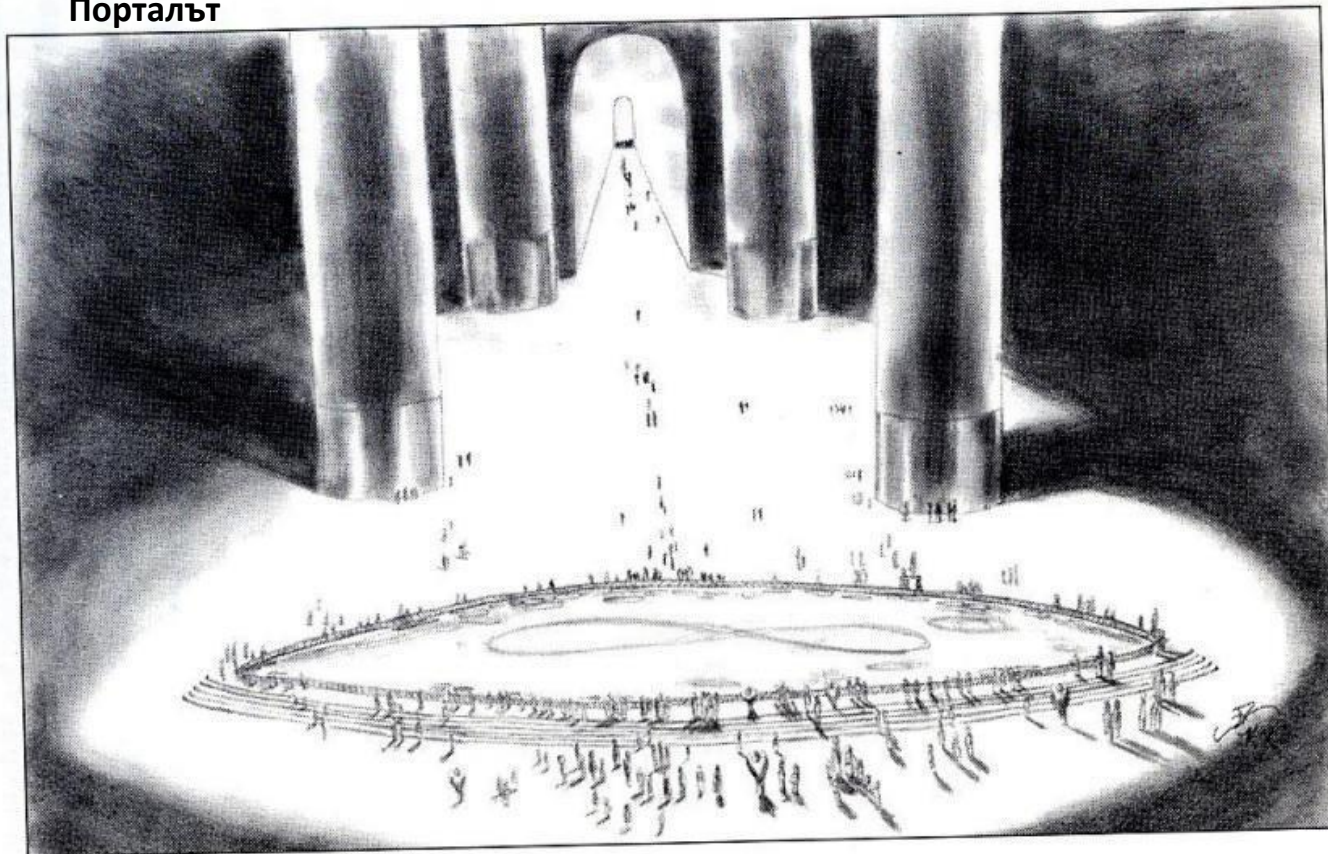
Порталът

Друго фантастично пътуване до Небесата беше, когато ми беше разрешено да посетя прекрасно място, което наричат Порталът. Това е мястото, където всички от Небесата могат да наблюдават земята. Там имаше както ангели, така и изкупени. Необятността на това място ме остави без думи, аз дори не можех да видя стени. Но близо до мястото, покрай което минавах имаше колони, които изглеждаха около 20 метра високи. Детайлите на орнаментите бяха направени от изкусни майстори.

Най-накрая ние стигнахме до самия Портал, който беше величествен. Изглеждаше, че когато пристъпиш към него, ти гледаш през балкон. Резбите по парапетите и подпорите бяха прекрасни, детайлни и великолепни на пипане. Атмосферата вътре беше заредена с възбуждане и едновременно с това ти се изпълваш с благоговение. Светлината отвътре беше омекотена така, че твоето внимание да е привлечено към Портала и да не ти пречи на гледането. Както винаги Божието присъствие насищаше всичко и всеки. Това бе изумително за мен, но може би защото не бях постоянен обитател. Винаги е трудно да се фокусираш върху едно нещо на Небесата, защото ти не само преживяваш това, което виждаш, но винаги има аромат заедно с неопишуема музика. Това така ви раздвижва, че почвате да про-гласявате Божиата доброта.

Всички хора бяха облечени в робите и роклите си. Роклите бяха брилянтно бели, но робите много се различаваха една от друга. Те бяха направени и украсени в съответствие с наградите и служението към Господа; а някои бяха толкова славни, че можеха да се окачат в художествена галерия. Това е едно от местата в небето, където е необходимо, всички да бъдат облечени по еднакъв начин. Почувствах, че това осигурява чувство на единство сред всички дошли да видят, да се помолят и да вдъхновят своите любими на земята.

Порталът

The Portal

Беше невероятно вълнуващо да бъда там и никога няма да забравя израза на любов, радост, изненада и победа, която видях по лицата на хората. На тях им бе позволено да видят важни събития от живота на семействата им, такива като брак, раждане, празници и особено, когато приемаха Исус за техният Спасител. Колко добър бе Бог да ги благослови, така че те все още да бъдат част от живота на тези, които са оставили на земята.

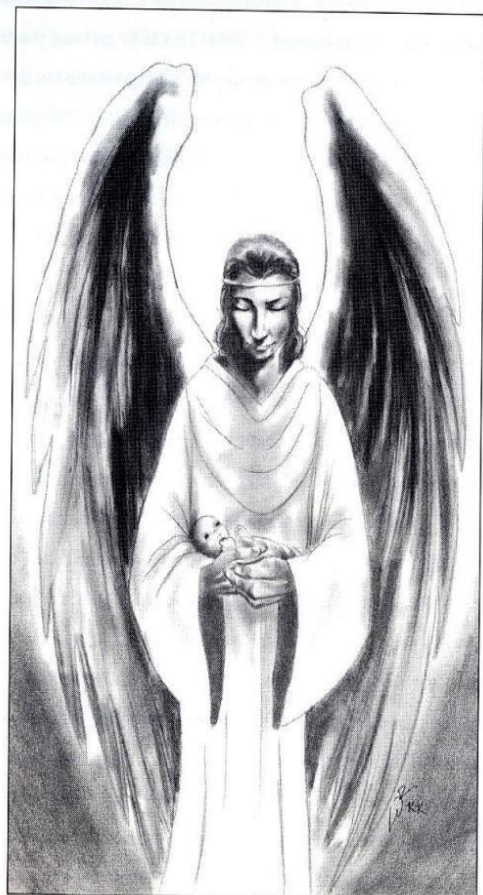
Много хора се надвесваха, шепнейки и жестикулирайки към тези, с които бяха дошли да гледат. Стотици хора присъстваха в този момент, когато аз бях там, но всеки виждаше различни картини – това е едно от чудесата на небесата – възможността да покаже на всички техните семейства на земята по едно и също време! Водеха се нормални разговори, докато някой на земята станеше християнин и тогава наставаше дива радост и празненство. Всеки започваше да поздравява семейството на човека, който бе приел Исус. Това бе най-вълнуващото нещо, което се случваше при Портала.

Друго значимо събитие е, когато някой близък си отива у дома, на Небето. Веднага щом разберат, че човек е на път, те се състезават до Портата, за да го посрещнат.

След като гледах може би за около час (много е трудно да се прецени времето по земните стандарти), бях върната мигновено на земята. Почти е невъзможно да се върна към „нормалните“ си земни задължения веднага след такова свръхестествено преживяване като Портала. В Библията в Евреи 12:1 се говори за „облака от свидетели“. Запомнете сега, ние винаги сме наблюдавани!

Глава 6

*Лицето на дете –
Небесните бавачки*

Рейми и Скъпоценна

може да е имала спонтанен аборт и 50 години по-късно тя умира и отива на Небето; нейното бебче ще бъде само на около три (земни) години. Когато пристигне тук, ѝ дават нейното дете и тя го отглежда. Колко е хубаво това за всички родители, които си мислят, че напълно са загубили тази привилегия!

Божията милост позволява същото нещо и за тези, които са направили аборт, след това са се покаяли, познали са Христос и са отишли на Небето. Дори и само поради тази причина – втори шанс да прегърнете своето дете, да го обичате и да го отгледате – не искате ли да отидете на Небето? Много хора ще преживеят тази радост да видят детето си (веднъж убито, а сега - живо) да расте и да бъде щастливо, съвършено същество! Бог желае това възстановяване в семействата.

На първата картинка е изобразен ангел Рейми и бебето, наречено Скъпоценна, което претърпя спонтанен аборт през 2006 год. Това момиченце бе много желано от родителите си и един ден тя ще им бъде възстановена, защото те приеха Исус за техния Спасител. За нея ще се грижат като за принцеса докато те пристигнат в Небето. Ще има много изненадани жени, които не са знаели че са имали недоносени деца, защото това се е случило на много ранен етап от бременността. Какъв шок ще е за тях, когато пристигнат и открият един малък „вързоп“ да ги чака.

Тази глава ще бъде горчиво-сладка. Сладка, защото говори за бебетата и те се намират на едно от най-красивите места, което някога съм посещавала на Небесата. Горчива, защото това е едно от най-гъсто населените места на Небесата, благодарение на клиниките за аборти през последните 40 години. Как ще отговаряме за огромната злоупотреба към тези малки бебчета? Те са човешки живот, пометен под килима, за който никой вече не си спомня. Небесата знаят колко много животи са били прекъснати. Небето знае, защото ВСИЧКИ те са там! Нито един не е бил изгубен или изхвърлен от нашия Небесен Баща.

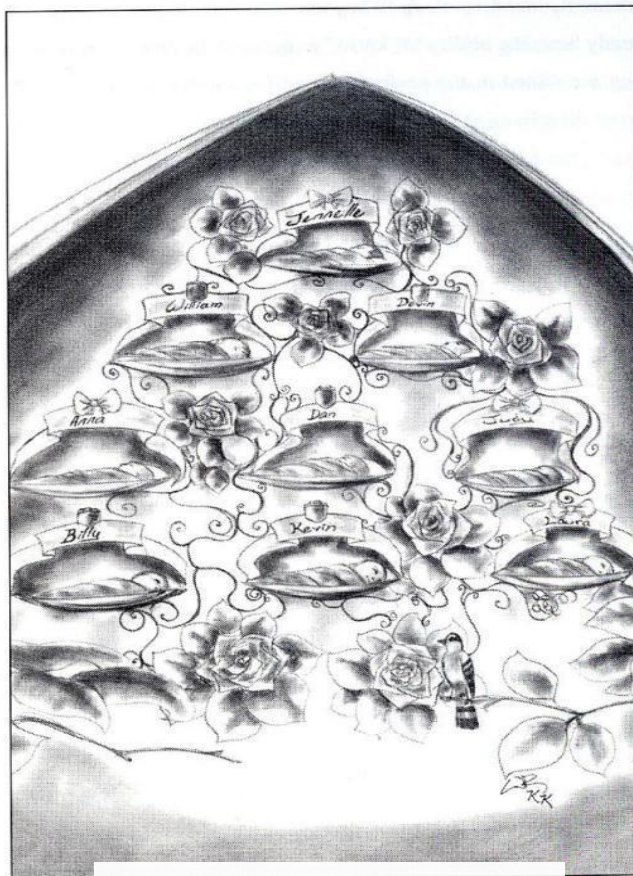
Само благодарение на Неговата голяма милост и Исусовата кръв има прошка за този грях и изцеление. Дори децата, когато порасват до възрастта за прохождение, преминават през царемония, където приемат Исус и прощават на тези, които са им отнели живота. Да, те познават кои са родителите им и осъзнават какво се е случило с тях, когато пристигнат за първи път в Небето. Те не разбират защо не са ги искали, но прощават това.

Детегледачки носят всички деца, които са недоносени или абортирани. Те са приети от Исус и Той изцелява раните в сърцето им. За тях се грижат ангелски същества, които им пеят, докато ги люлеят на ръцете. Дъхът на Бог ги храни, докато те растат много бавно. Поради добротата на Бог, 20 годишна майка

Помещенията, където се грижат за тези бебета са много красиви. Таваните са извити с отвори на върха, което позволява стаите да се къпят в топла прасковена светлина. Цветя растат директно от стените и малки птиченца идват и пеят по клоните за бебчетата. Бебешките „легла“ приличат на прекрасни морски раковини, които излизат от нишите в стената. Името на всяко бебе е гравирано на стената над тях; украсено с красива панделка, ако е момиче и величествен щит, ако е момче. Ако вие имате бебе на Небето и още не сте му дали име, моля ви, направете го. Това не само ще покаже на Небесата, че вие приемате факта, че детето ви живее там, но детето ви ще знае, че сте достатъчно загрижени, че му давате име.

Някои ангели имат женски вид, а някои мъжки, но всички те са облечени в бели роби с пояси в светли цветове. Те държат в дланите си малките бебчета (някои дълги около 2 см), а по-големите притискат към гърдите си. Докато им пеят, диханието на Бога храни малкия им дух. Макар че тези деца са мънички, те са различни от бебетата тук, защото не се нуждаят от сън. Те си почиват, но също така и играят. Те имат способността да „знаят“ неща и могат да общуват. Те растат в съвършенната любов на Бог и радостта автоматично става част от живота им. Това бе най-прекрасното място, изпълнено с Божия мир. Техните малки личица отразяват Божията Слава и те Го познават, както всичките ние трябва да Го познаваме.

Има и други места на Небесата за по-големите деца, където могат да играят и учат. Едно такова място им позволява да играят с животните и даже да се пързалят по дъгите. Някои от пейзажите в областите за деца са подобни на различни части от земята, за да бъдат в позната обстановка, докато се приспособяват да бъдат на Небесата. Толкова е забавно и вълнуващо да си дете и да живееш на Небето. Те никога няма да преживяват болка, отхвърляне, болест или самота в живота си. Членове на семейството им идват постоянно при тях да ги видят и когато пораснат достатъчно, ги изпращат с тях у дома, да чакат идването на родителите им. Моля ви, бъдете сигурни, че правите правилен избор с вашия живот. Вашите деца ви чакат!

Стената на бебетата

Глава 7

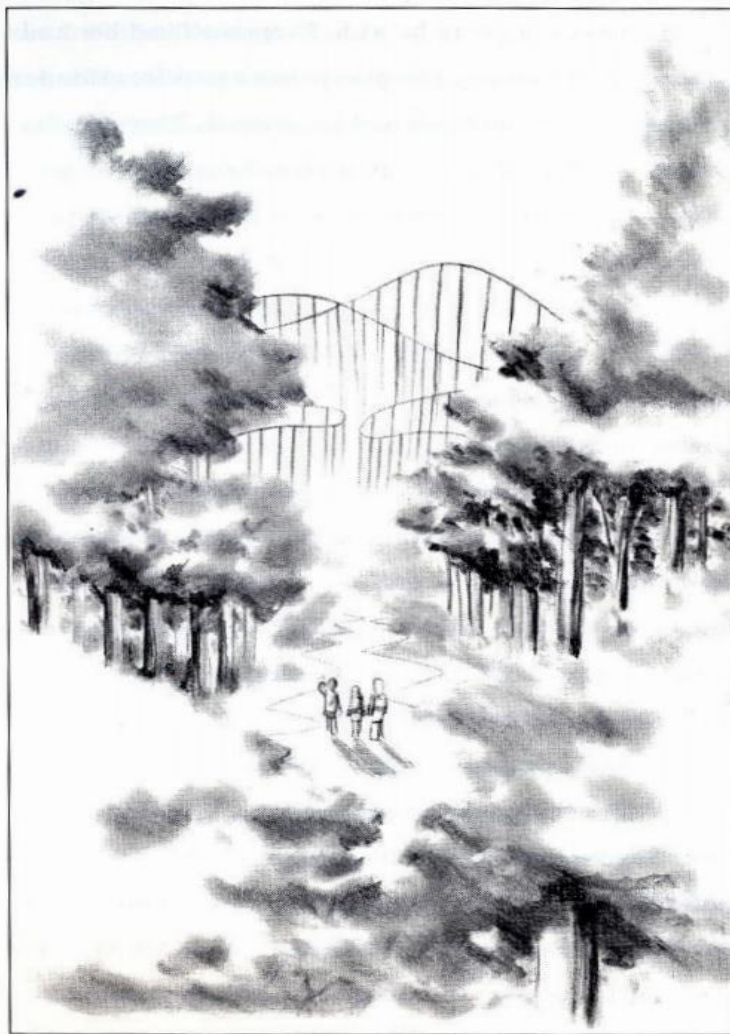
Развлечението е било предназначено от Бог за наше удоволствие

Тази ще бъде една от най-изненадващите глави в книгата, защото дори аз не очаквах на Небето да видя изброените по-долу места. Повечето от тези неща са отвъд нашето въображение, че могат да съществуват там, но дори и да е така, ние трябва да очакваме, че Бог създава неща за наше удоволствие. Божието Слово казва, че ако се наслаждаваме

(от англ. – бел. на преводача) в Господа и Той ще ни даде желанията на сърцето ни” и определено забавлението е в този списък. Тъй като Бог е върховният Творец, Той избира да прави точно това - създава РАЗВЛЕЧЕНИЕ за своите хора. Ще ви опиша какво е да посетиш три такива места.

Върхлитация

По-рано в 4 глава, споменах за увеселителния парк, който видях, когато Бог ме взе на Небесата и ми показа Мариса с прадядо си. Скицата, която направих бе много проста и не показва огромните врати, които те посрещат на входа на парка. Те са винаги отворени и никога не се използват като охрана на парка. Няма никаква причина да има „охрана” от какъвто и да е вид на Небето. Там няма крадци и нито каква да е опасност някой да руши. Портите просто се използваха като „ориентир”, за да показват пътя към Парка. Портите бяха много красиво украсени със злато и виолетови елементи. Те се издигаха на около 6 м. височина и от двете им страни имаше най-славните цветя, които някога съм виждала. Цветя растяха и по протежението на пътя, водещ до портите. Небето отгоре бе нежно синьо и имаше прасковени и златни бразди, които го пресичаха.

Увеселителния парк

Когато вървах по пътеката, аз отново бях изумена от преживяването на това свръхестествено измерение. Светлината, като че ли излизаше отвсякъде и от всичко. **НЯМАШЕ** сянка! Знам, че това звучи неправдоподобно, но това е факт: на Небесата **НЯМА** сянка. Също така е невъзможно да отидеш някъде и да не се „появи” неочаквано музика от някъде наблизо. Да, казах „появи”, защото музиката е много повече от обикновен звук. Тя има цветове, понякога под формата на ленти и понякога тези ленти дори съдържат думите на музика. На Небесата има постоянно поклонение и към него може да се присъедини всеки, който желае. Ангелските същества и изкупените много пъти се обединяват заедно. Трудно е да не станеш част от прекрасната мелодия, която се носи над теб по пътя към Тронната зала. Цялото хваление отива там и се превръща в „сладък” аромат за Отец. Това в действителност има силно присъствие и много пъти носи със себе си определен сладък и подправен аромат.

Когато вървах по пътеката към портите, можех да чуя смехът и виковете на хората. Също така можех да чуя свистенето на количките, спускащи се надолу по релсите на влачето. Количките върху релсите приличаха на големи патрони без връх и без колела. Аз и до сега не знам как те се движат без колела по релсите, възможно е с помоща на

светлинни възглавници. Когато се приближих, можех да видя изражението на лицата на хората. Някои се смееха и викаха, докато други крещяха с цялата си сила. Те определено се забавляваха. В парка отнякъде идваше музика, въпреки че изглеждаше, че тя идваше отвсякъде – трудно е това да се обясни.

Аз можех да видя още много влакчета наблизко и в далечината. Не знам колко бе голям този Парк, но ми се струваше, че нямаше край. Забавлявах се да видя, че не само хората ползваха „Вр̀хлитащия“, но ангелските същества също му се наслаждаваха. Не знам как те можеха да държат крилата си затворени, когато влакчето набираше удивително висока скорост. Когато стигаха до върха и се приготвяха да се спуснат, всички, включително и ангелите, вдигаха ръце над главите си и викаха по пътя надолу. Беше СТРАХОТНО! Няма никаква опасност от нараняване, така че на Небесата нещата се движеха с много висока скорост. Имаше секция на това съоръжение, където нямаше релси и колите буквално „прескачаха“ от другата страна. Не мисля, че такова нещо може да се види в парк на земята! Сигурна съм, че всеки тинейджър като дойде тук, би искал да се засели в този квартал.

Имаше много групи от хора, които влизаха в парка и отиваха на различни места. Най-хубавото е, че всичко е БЕЗПЛАТНО постоянно и вие можете да се возите толкова пъти, колкото искате. Стойките бяха оцветени в ярки цветове, а самите колички те караха да затаиш дъха си (разбира се, там не трябва да дишате). Трудно ми е да обяснявам със „земните“ термини, когато разказвам за свръхестествено място. Има места, където можете да спечелите изумителни награди, да хапнете вкусна храна (аромата, на която постоянно атакуваше сетивата ми, докато бях там) и удивителни шоута, които да видите. Няма нищо отвратително, гротескно или страшно където и да е в парка, но странни, диви и отвъд разума – това са думите с които мога да опиша другите неща, които са отвъд нашето въображение!

Едно такова място се нарича „Полет“ и има за цел да позволи на всеки смелчага да се научи да лети. Както споменах и преди, на никой не му дават крила, когато пристигне на Небесата, но има място, където можете да „летите“. Толкова е забавно да наблюдаваш хората, особено „начинаещите“. Те приличат на момчетата на Питър Пан или повече на такива, които се опитват да „плуват“ във въздуха. Има стадион с места за желаещите да наблюдават своите семейства или приятели. Има отделно място за тези, които са на средно ниво и напреднали летатели, но вие няма да отидете там, докато не развиете напълно тази способност. Аз съм сигурна, че много млади хора с удоволствие ще искат да опитат това.

Има още толкова много други избори, че бих написала цяла книга, посветена само на това място. Няма да мога дори да започна да описвам някои от невероятните неща, които Бог е поставил там за наше удоволствие. Това бе славно място, което е сътворено от нашия Баща, за да достави трепетно вълнение и наслада на Неговите деца от всички възрасти!

Небесните Театри на Реалността

През лятото на 1996 година, докато миех съдовете в кухнята, Святия Дух ми каза: „Ела и седни, искам да те взема и да ти покажа Небесните кинотеатри“. Аз отговорих: „На Небето има кинотеатри?“ „Да“, отговори Той, „Ние ги наричаме „театри на реалността“ и на земята няма нищо подобно“. Аз отидох, седнах и почти веднага се оказах на Небесата, вървейки към огромна красива сграда. Дори и на Небесата да е винаги светло, ярката неорова светлина, излъчвана от тази сграда се виждаше на километри. Красиви ярки цветове и съвременна музика струяха от това място. Много хора и дори ангели се бяха запътили към входа на залите.

Почти всеки бе част от група с цялото си семейство и/или с приятели. Виждаше се, че бяха изпълнени с очакване и нямаха търпение да видят филма. Нямаше билетни каси като

на земята, затова просто всичките минахме през вратите в нещо като безкрайно, огромно фоайе. Аз тръгнах с едно семейство от трима души: баща, майка и дъщеря. Те завиха по коридор наляво и аз вървах малко след тях. Не знаех точно накъде вървя и затова помислих да се отдръпна назад, за да видя какво ще се случи. Ние стигнахме до двойна врата, която водеше до мястото за сядане. Бащата и дъщерята минаха през нея, но за мое учудване, майката продължи по коридора и малко преди да вляза през вратата, я видях да минава през друга врата малко по-надолу от нас.

Не се замислих много за това, тъй като бях заета да разглеждам наоколо. Театърът беше направен в съвременен стил. Дизайнът на седалките беше фантастичен и когато сяднеш в тях, те се наместват според уникалната форма на всеки един. Това бяха най-удобните седалки, на които съм сядала и като че ли целият „комфорт“ е дошъл и те е обгърнал. Странното нещо бе, че не видях екран пред нас. Неочаквано цялата стена пред нас стана течна и след това стана твърда направо пред очите ни – това беше екрана. Колко странно, но щеше да става още по-странно.

Светлината, която като че ли излизаше от широки ивици в стените, отслабна и филмът започна. Семейството, след което вървах, седеше точно пред мен. Чудих се, защо майката още не се присъединява към тях, когато те започнаха да се смеят. Тогава погледнах екрана и бях въодушевена да видя името на филма: „Звукът на музиката“ („The Sound of Music“), това беше един от любимите ми. Това, което се случи по-късно, наистина ме шокира. Вместо Джулия Ендрюс, бягаща по хълма, това беше „липсващата“ майка от семейството, след което тръгнах. Те ръкопляскаха развълнувано за кратко и шепнеха помежду си, наклоняйки се към екрана. Веднага се почудих: „Тя ли играе главната роля?“ Святия Дух каза: „Това е нейното назначено време, поради което нейното семейство е тук, за да се насладят на дебюта ѝ“. Разумът ми се опита да разбере Неговите думи, но всичко, което казах, беше: „Това е невъзможно, та тя току що дойде и влезе през другата врата. Как така може да бъде в този филм, който още не е бил направен?“ Святия Дух се засмя и каза: „Той не трябва да е „направен“, той е записан. Позволи ми да ти покажа“.

Моментално бях на хълм, а не в театъра, наблюдавайки как тази майка пееше началната песен на филма. Искаше ми се да се оципя, защото не можех да го схвана! Как е възможно това? Не видях никакво оборудване за снимане на филма и освен тази жена и мен присъстваха само още двама души. Единия държеше странен апарат, с размерите на гребен, който като че ли снабдяваше цялата музика и звукови ефекти за филма. Другият държеше още по-странно устройство, за което само се досещах, че записваше филма и веднага го изпращаше на екрана на театъра. Огледах наоколо и видях, че обстановката беше истинска, не реквизит, същата като във филма. В далечината се виждаше манастир с камбанарията. Ливадата беше зелена с малки бели цветя, а в долините течеше поток, който изглеждаше сякаш като нарисован на картина на художник. Най-накрая ми стана ясно, „Колко чудно и удивително – ти може да отидеш и да гледаш филм или да участваш в него!“ Мигновено се оказах отново седнала в театъра. Кой би могъл да си представи това: това наистина бе „реален“ театър. Когато филмът свърши, майката се присъедини към своето семейство и те отидоха да отпразнуват нейния дебют.

Помислих си, че това ще е краят на пътешествието ми, но не беше така. Тръгнах след друго семейство към друга зала: баща, майка и двама сина. Този път само майката остана вътре да гледа, а бащата с двамата си сина продължиха по коридора. Аз влязох вътре и седнах, този път очаквайки с нетърпение. Не след дълго филмът започна и този път беше уестърн. За радост на мен и на майката, на екрана се появиха мъжът ѝ и двамата ѝ сина, яздейки коне, галопиращи из прерията. Те бяха облечени като истински каубои и бързаха, за да настигнат друг ездач пред тях. Едва повярвах на очите си, това беше Джон Уейн с неговите блестящи пистолети в двете му ръце, преследвайки някакъв злодей. Аз се засмях на глас и възкликнах: „Това е Дюк и той е на Небето!“ Другите в театъра се засмяха на думите ми. Бях изненадана, че ме чува, защото обикновено бях невидим наблюдател.

Когато филма свърши, бях върната в кухнята до масата. Не знам колко време „прекарах“ на Небесата, но в земно време бях минали само няколко секунди. Това щеше

да бъде всичко, ако не бях взета там отново няколко месеца по-късно. Седях пред компютъра, размишлявайки за времето, когато бях взета, за да видя тези филми, когато изведнъж отново се озовах там. Този път ангелът ме придружи до сградата. Той каза: „Ние искаме да посетиш фоайето, за да ти покажем как се рекламират филмите и да видиш как става регистрацията за участие”.

„Това е толкова вълнуващо! Няма нужда да ме каните отново.”

Когато влязохме в сградата, се оказахме в блъсканица с други, опитващи се да влязат. Като че ли всички в Небето бяха там. Семейства и приятели идваха заедно, за да бъдат във филм или да погледат техни близки, изпълняващи мечтата си да бъдат актьори. Бях толкова погълната от това да наблюдавам хората, че започнах да вървя назад и скоро се оказах на мястото, където имаше битка около мен. Аз подскочих като мислех, че ме атакуват. Тогава осъзнах, че никой меч даже не ме и докосваше. Замръзнах от сцената пред мен. Тогава разбрах, че съм в разгара на една сцена от „Междузвездни войни”. Действието около мен продължаваше, когато накрая разбрах, че стоя в холограма, а не в нещо наистина реално. Изтичах навън от прегледа и видях много други такива холограми из цялото фоайе. Това беше тяхната „реклама”, за която спомена ангела. „Фантастично!, помислих си аз. Ти не само виждаш филма, но можеш и да влезеш в него!” На платформи имаше холограми, по-малките от тях бяха на пиедестали, а някои дори на маси, около които бяха насядали хора в близкото кафене.

Погледнах надясно и видях опашка от хора, чакащи да използват едно устройство, близо до стената, нещо подобно на нашите банкомати. Знаех, че те не използват пари, затова се приближих. Това беше нещо като монитор, където показваше какви филми ще бъдат показвани скоро и кои части от фирма са останали незаети. Аз наблюдавах как две момичета (около 12-годишни според земните години) се записаха да участват заедно в един филм. Те бяха толкова развърнувани за всичко това и постоянно се смееха. Когато се обърнах, незабавно се оказах седнала пред компютъра ми. „Уау”, учудих се аз. Това ми хареса и нямах търпение да споделя с някой това, което се случи. Определено е вълнуващо да бъдеш на Небето и това е място, където „никога не си и мечтал за това” се случва през цялото време!

Това беше толкова забавно, но аз се чудех, как определят кой филм ще попадне на Небесата и кой не. Святия Дух ми обясни, че никой филм, който съдържа всякакъв вид мръсотия, прелъстително или сексуално съдържание и голота (дори за кратко), насилие, богохулство или ругатни не са позволени. Предполагам, че това означава много „G” и само „PG”!

Може би Холивуд би трябвало да адаптира своите стандарти, защото не мисля, че голяма част от това, което напоследък се снима, достига до Небето. Ако сте актьор или актриса и планирате да отидете на Небето, трябва по-добре да избирате ролите си тук, ако искате това да бъде показано там. Ако сте приели Христос за свой Спасител, поне сега знаете, че имате бъдеще да използвате дарбата си на Небето.

Ако не сте Го приели и се окажете в Ада, вие **НЯМАТЕ** друго бъдеще, освен да прекарате вечността в агония и страх. Единственото забавление там е дадено на демони, които ви измъчват.

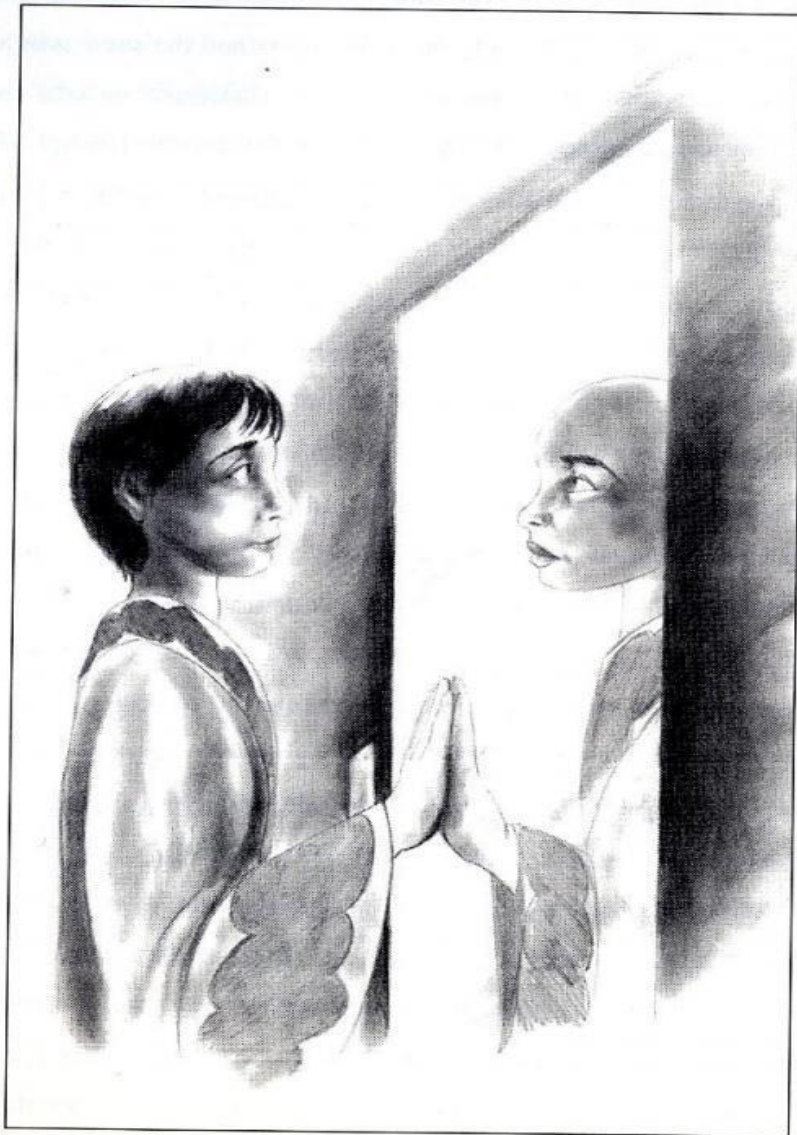
Зала на народите

Третото място, което посетих беше и весело, и емоционално. Наричат го Зала на Народите и там имаше неща за вършене, и отвътре и отвън. Аз бях заведена вътре, където беше фоайето и хората биваха приветствани от домакин или домакиня. Понякога не можех да различа дали те (посрещачите) бяха хора или други същества. Има други сътворени същества на Небето, които не са ангели или поне нямат крила. Те много приличат на нас, с изключение на това, че като се приближиш до тях, можеш да видиш, че са полупрозрачни.

Те винаги са приятелски настроени и винаги знаят името ти.

От фоайето излизаха дълги коридори, по които хората идваха и си отиваха. Тръгнах по едно от крилата и спрях до нещо, което приличаше на „спирка“, изпъкнала от стената. По-нататък в коридора видях буквално десетки такива „спирки“. Когато се приближих до нея, от пода се издигна платформа. Тя беше кръгла и изглеждаше като от стъкло, но не мисля, че беше такова. Застанах на платформата и изведнъж пред мен от пода се появи монитор с отразяваща способност, в който се виждах в цял ръст. Той беше с цвета на полирано олово и аз можех да се огледам в него. Мониторът имаше петнадесет сантиметрова рамка, изглеждаща в съвременен (или може да кажем футуристичен) стил и от едната страна имаше две сканиращи устройства, които приличаха на стрелки – едната нагоре, а другата надолу. Цялото устройство имаше странен вид и не можеше да се видят „съединения“, но всичко бе свързано заедно. Това ме изуми!

Погледнах нагоре към коридоа и можех да видя един младеж, който бе от „азиатски“ произход, как стъпва на платформата. (На Небесата изкупените са от всички нации.) Той беше облечен в зелена туника, но беше без обувки. Тази туника трябва да е била нормална част от гардероба на всеки, защото бях виждала всички да я носят във всички стилове, цветове и материали. Наблюдавах какво ще се случи по-нататък, когато той докосна стрелките на рамката. Веднага една солидна струя светлина във формата на цилиндър се изля върху него. Тя излезе от една малка дупка на тавана над него, и напълно го покри от главата до петите. Това, което видях по-нататък, напълно ме изуми. Точно пред очите ми, той се трансформира от азиатец в бахамец!

Зала на народите

Всичко в него се промени: кожата, косата, лицето и даже дрехата. Единственото, което не се промени у него беше размера на тялото и очите му. За малко да падна от моята платформа, но успях да запазя равновесие. „Това е толкова яко!“, казах аз и чух как той се смее на себе си. На монитора на стената той също изглеждаше преобразен. След като приключи, той се наведе напред и докосна с ръката си стрелката, сочеща „надолу“ и всичко се върна назад, когато светлината изчезна.

Аз бързо се обърнах и докоснах моята стрелка „нагоре“. Секунда по-късно и не бях бяла, но аборигенка (със сини очи). Що за гледка бе това! Докато стоях в цилиндъра светлина, видът ми не се връщаше назад, но ако протягах ръката си извън светлината, тази част от тялото ми се връщаше обратно към първоначалното си състояние. Можеш да погледнеш към себе си и не само да виждаш, че си различен, но можеш да докоснеш кожата си, косата и да „усетиш“ разликата. Колко удивително, никога не съм мечтала за

нещо подобно, че е възможно. Гледах към себе си за известно време и след това прокарах ръка по стрелката „надолу“, светлината се разсея и аз отново станах себе си.

Нищо не можеше да ме спре да притичвам от една станция към друга, за да се видя каква ще стана. На следващата бях американска индианка, след това азиатка, после датчанка, италианка и преди да ме върнат обратно, шотландка. Всеки път, когато застанеш като себе си, носиш своята туника, с изключение на мен (аз бях с дънки и тениска), и в каквато и етническа група да се превърнеш, ти ще носиш традиционните за нея дрехи. Би ми харесало да имам гайда, но може би когато „окончателно“ се върна у дома, ще се науча, как да свиря на нея!

Каква чудесна идея – да имаш възможност да видиш и усетиш това, което чувстват другите. Там определено има „свръхестествени“ неща за правене и аз преживях само няколко от тях.

Глава 8

Паметници на хората

Твоето даване и добрина се помнят завинаги!

В тази глава ще ви разкрия какво ми беше казано и показано за паметниците за възпоменание, които хората строят на Небето и как те остават вечно пред Бог.

В 10 глава на Деяния на апостолите има история за езичника Корнилий. Той е бил добър човек и е давал много пари на бедните. Имал добро сърце и е бил известен в региона. Корнилий е имал не само изградена репутация на земята, но и на Небето. Толкова, че Бог изпратил ангел до Корнилий с думите: „твоите молитви и милостини дойдоха за спомен пред Бога“ или като във версията на Библията на Новото столетие: „Той (Бог) е видял, че даваш на бедните и те помни“. И в Живата Библия: „Твоите молитви и твоите милостини не са останали незабелязани от Бог“. Бог толкова е бил впечатлен от добротата на Корнилий към бедните, че се е уверил, че има възможността да чуе Евангелието. Той дори подготвил предварително Петър (чрез видение), за да не го отхвърли, защото е бил езичник.

Ние не можем да отидем на Небесата поради делата ни, само приемането на Исус ни квалифицира за това. Обаче, когато живеем като Корнилий (неегоистично), ние също изграждаме мемориал с нашата щедрост на Небесата. На земята има много хора, някои от които много известни, които са изградили величествени мемориали на Небето. Някои са толкова големи, че изглеждат като малки градове с огромни фонтани, градини и пейки за сядане. Има галерии, в които всъщност можете да влезете и да разгледате какви добри дела са вършили. Техните имена са винаги поставени на гравирана дъска или на монумента. Ако познавате някой, който има даващо сърце и постоянно помага на другите, то със сигурност те имат един от тези паметници. Без значение, къде ще отидете на Небето, тези паметници са навсякъде.

Два мемориала специално грабнаха моето внимание. Единият от тях беше направен от седеф и светеше ярко в пейзажа. Той беше с размерите на градски парк, с красиви водопади, които се стичаха в огромен шадраван. Около основната стена на фонтана имаше фигурки на деца в различните етапи на играта. Техните малки лица бяха изпълнени с радост и очакване. Горната стена на фонтана беше красиво гавирана с пеперуди. Те изглеждаха като истински и си помислих, че всеки момент ще литнат. На самия връх на фонтана имаше извита табела с надпис: „В ПАМЕТ НА ТВОЯТА ЛЮБОВ И ДОБРОТА КЪМ ЗАБРАВЕНИТЕ ДЕЦА НА СВЕТА“.

Изкусната изработката на фонтана сигурно е от най-добрите небесни майстори. Навсякъде цъфтяха цветя и аромата възбужда твоите сетива; някои от тях висяха каскадно

по стените, които обграждаха градините наоколо. Пауни с горда осанка ходеха по земята и се настаняваха около някои от по-малките фонтани, които бяха около стената. Това прекрасно място е оформено благодарение на нечий труд от любов към нуждаещите се!

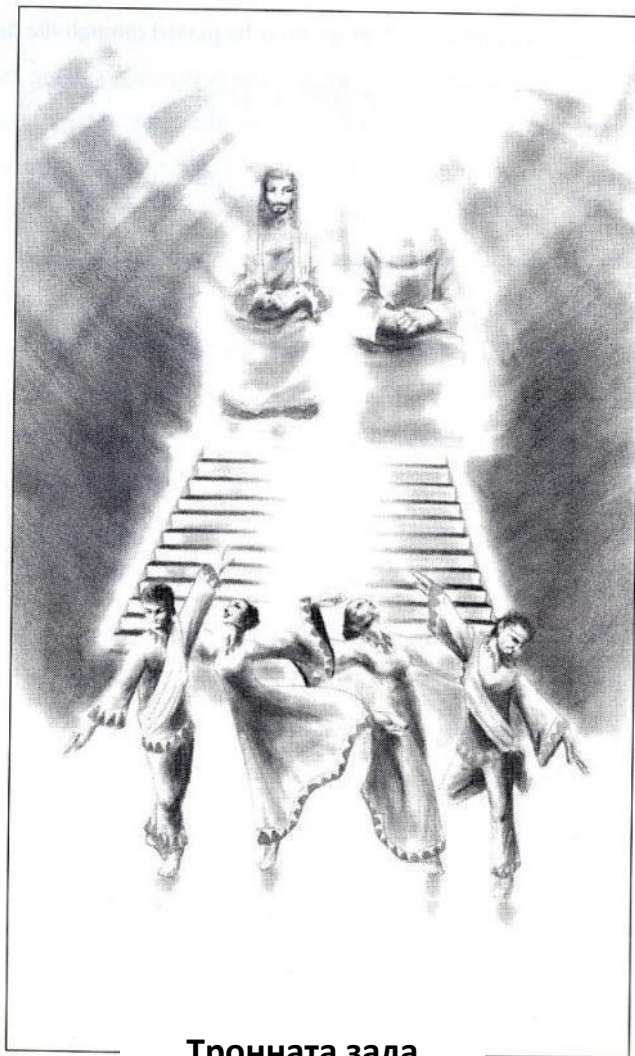
Този мемориал принадлежи на скъпоценна християнка, която често клеветят – както от света, така и някои от водачите, които казват, че познават Христос. Това не е угодно на Отец и Го натъжава. Той много я почита на Небето, заради труда ѝ. Тя си спомни за сираците и за изоставените в света и направи нещо за това! Внимателно следете какво казвате и не закачайте Божиите помазаници. Може да не ги одобрявате лично и ако чувствате, че са направили грешка, тогава се молете за тях. Библията казва, че ако те дават добър плод в живота си за Христос, тогава те са „ЗА” Него, а не против Него. Не позволявайте собствените ви думи да забавят или отменят това, което Бог има за вас, като говорите срещу кое да е от Неговите деца.

Другият мемориал, който видях, беше грандиозен, но с много по-различен дизайн. Той също започваше с огромен фонтан, но имаше прозрачен мост, преминаващ над него. Той имаше „по-модерен” дизайн и като че ли беше пълен с една красива синя светлина. Когато преминаваш по моста над този огромен фонтан, отдолу се виждат по-малки басейни, които са част от неговия дизайн и вместо собственото си отражение, виждаш лицата на хората, на които този човек е помогнал по някакъв начин. Това, което някога се е случило в миналото, е запечатано от Небето и съхранено в този паметник. Вие ще видите не само изражението на лицата на хората, но също така можете да чуete всяка дума на благодарност, казана за този мъж.

Огромни количества от рози и бели цветенца (от английски „детско дихание” – бел. на преводача) заобикаляха този фонтан и се простираха отстрани до огромни колони, които бяха част от тази конструкция. От другата страна на фонтана имаше платформи, където по различно време Небесния оркестър идва и изнася концерти за наслада на присъстващите. Славната музика може да бъде чута от далеко и всички, които я чуят, спират и дават слава на Бога за Неговата доброта към другите.

Близо до фонтана имаше множество места за сядане и общуване с другите, което е било любимото занимание на тази личност. Те наистина обичат хората и единствената награда, която искат е това, което виждат в лицата на хората, на които са помогнали. Много от тези хора са били в голяма нужда и животът им се е променил завинаги, благодарение на усилията на този човек.

Има области, в които малките деца могат да дойдат и да играят на различни необичайни неща за игра. Някои никога не съм виждала, като например балоните топки. Детето може да влиза в тях през отвора отгоре, и когато е там, огромен балон го обвива и издига, така че то може да се рее из въздуха и да отскачат от балоните на другите. Децата се смеят и викат. Когато се уморят от това, те просто „пукват” своя балон и се връщат на земята.

Тронната зала

Колко е чудесно, че този човек е дал щастие не само на децата на Земята, но също и в Небето. Божията любов се е проявявала чрез него отново и отново. Те дори не са осъзнавали, че са били под влиянието на Божия Дух, правейки такива „актове на доброта“. Те са богати и са могли да останат егоисти, но вместо това са решили да използват живота си за благо на другите. Те не са имали предразсъдъци към която и да е група, но са се отнасяли честно към всички, както ни призовава Библията. В резултат на това, тези великолепни паметници са били построени с тяхната любов. Би било престъпление, ако този, който е построил този паметник, никога не го види. Както казах преди това, паметникът не гарантира влизането в Небето, ако не са приели Христос; паметникът ще си остане, но те никога няма да го видят!

Някои хора могат да поспорят, че Бог не оставя нищо на Небесата, свързано с грешниците; обаче Корнилий и семейството му са се спасили след идването на ангела. Това доказва, че Бог не само чува молитвите на спасените, но даже разпознава доброто, което правят за бедните и нуждаещите се. Бог иска да се приближи до нас, ето защо е създал човека, за да може Той да има семейство и да общува с него.

Бог ме научи на един важен урок: никога не изпитвай и не съди сърцето на човек, само Той знае какво има в него. Той решава кой къде отива, защото Той е единствения съдия! Многозина ще изповядат греховете си в последния момент и на Небето ще има много хора, които не сме очаквали да видим.

Твоя живот строи ли паметник пред Престола на Бог? Това е пресвятото място и всичко трябва да премине през огъня, преди да се представи тук. Макар че там има танци, пеене и празнуване, то също е място на почит и „благодарение“. Много пъти Славата е толкова тежка, че никой не може да стои в нея; и те падат простряни на пода пред престола. Това е място, което винаги е достъпно за обитателите на Небесата. Отец приема всеки желаещ да Го види. Исус и Отец и Святия Дух са едно и имат способност „да влизат“ и да „излизат“ един от друг. Те мислят еднакво, чувстват еднакво и обичат еднакво и всичките са „еднакво“ СВЯТИ! Когато се молите, вие говорите на всички Тях. Когато се покланяте, вие почитате всички тях. Развивайте живот на молитва и поклонение – така преследвате интимност с тях. Те искат това повече, отколкото си мислите!

ЦЕЛТА НА ЖИВОТА Е ДА БЪДЕШ ЧАСТ ОТ ТЯХНОТО СЕМЕЙСТВО.

Глава 9

*В ада няма парти,
само демоните се радват*

Тази глава е продължение на Втора Глава, където разказвах за ада. Това е УЖАСНО място, изпълнено със страх и мъчения и БЕЗ изход. Адът никога не е бил предназначен за хората, но е бил създаден за дявола и неговите паднали ангели. Бог е любов и Той не иска никой да погине, но тъй като Той е свят, никакъв грях не може да бъде в присъствието Му. Ако не сте се покаяли за греха, не можете да отидете на Небето и единствения друг избор е Ада. Кой би искал да е разделен за цяла вечност с близките си?

Когато се молах една вечер, бях взета и ми беше показан Ада. Никой, който вече е бил там не може да забрави ужаса на това място. Благодарна съм, че не съм преживяла всичко там, а само наблюдавах и не съм изпитвала лично тези мъчения или изгарящата топлина от пламъците. Знам, че другите, които бяха хвърлени буквално там, изпитваха болката, страданието и най-лошото от всичко, отделянето от Бог. Повярвайте ми, беше достатъчно ужасно само да видя това.

Това бе един от пътите, когато ми беше казано, къде ще бъде отведена и с каква цел. Бог знаеше, че когато разкажа на хората за Небето, също така ще трябва да ги предупредя

и за Ада. Много хора не вярват в Ада, но това няма да ги спаси от него. Можете ли да си представите човек да живее „добър“ живот, но понеже е отхвърлил Христос, той ще се окаже на това място. Това е все едно всичките ви най-лоши кошмари да станат реалност. Вашето единствено обкръжение ще са демони, които ви мразят. Те ви мразят, защото мразят Бог, а ние сме създадени по Негово подобие. Тяхното най-голямо удоволствие е буквално да раздират на части хората.

Писъците бяха почти непоносими за мен и аз знаех, че няма милост в Ада. Там управлява страхът и ако имате поне за секунда отдых от демоничните мъчения, преди да започнат отново – психическия тормоз там никога не спира.

Може би сте чували някои да казват: „Хайде да празнуваме в ада!“ Е, единствените, които празнуват там са демоните. Те злорадстват всеки път, когато пристига нова жертва. Ако там попаднат двама приятели заедно, то единият го отмъкват и другия трябва безпомощно да гледа ужасен как разкъсват приятелят му пред очите му, като не може да се притече на виковете му за помощ.

Понякога хората са хвърляни в ями с огън и малки демони, приличащи на животни, ги хапят непрекъснато. Вие ще чувствате цялата болка от раните върху тялото си. Жегата е неугасима и причинява огромни мехури по цялото ви тяло и миризмата на изгоряла плът се усеща навсякъде.

Друга форма на изтезание, която се използва в Ада е каменната гробница. Те ви затварят в пространство достатъчно високо, за да можете да стоите прави и не достатъчно широко, за да не можете да седнете или да коленичите. Това е най-тъмната тъмнина, която някога сте преживявали и е най-горчивият студ. Малки паяци-демони с човешки глави пълзят по теб и крещат проклетия, без да спират. Този звук пронизва главата ви отново и отново, докато не почувствате, че се побърквате.

Не само, че измореното ви тяло няма възможност да легне и да си почине, но ако се опитате да отпуснете краката си, те докосват острият каменни игли в стената на гробницата. Агония е да нямате почивка и вода за вашето дехидратирано тяло, което вече страда, измъчено от глад. Ще ви се прииска да престанете да съществувате, за да спрат страданията, но това никога няма да се случи.

Аз видях Ада за малко, но не трябва много време, за да осъзнаеш, че никой не иска да се озове там. Хората казват, че не вярват, че милостивият Бог може да изпрати някого в Ада. Те са прави, Той никого не изпраща там, те сами правят този избор.

Ние трябва да пазим сърцето си, което веднъж спасено, не трябва да греши против Бог. Възможно е да приемем Христос и да започнем да живеем правилно, но след това да отстъпим от Бог, поради своята егоистична похот или пък съблазнени от нещата, които дяволът е поставил в този свят, като наркотици, алкохол, аморалност, алчност, омраза, хомосексуализъм, мистицизъм, магьосничество и поклонение на дявола.

Това са очевидни неща, а има и не толкова очевидни, и едно от тях е непростителността. Библията ясно казва: „Ако не простите, то и вашия Небесен Баща няма да прости вашите грехове“. Моля ви, не позволявайте на този противен грях да се намира у вас. Ако някой ви помоли за това, бързо прощавайте. Не го задържайте в сърцето си, защото ще пропуснете Небето. Даже ако сте приели Христос, живели сте добър живот и сте помагали на бедните – всички чудесни неща според Библията, но сте скрили непростителност в сърцето си – **ВИЕ НЯМА ДА ОТИДЕТЕ НА НЕБЕТО.**

Не си мислете, че просто като кажете „молитвата на грешника“, това завинаги ви осигурява отиването на Небесата. Трябва да сте искрени и макар че спасението е безплатно, това не ви дава право да живеете, както ви се иска. Ако след това продължите да живеете живот в грях и пренебрегвате Божиите заповеди, значи никога не сте имали истинско новородение!

Бог е свързан със Словото Си и това, което посее, това и ще пожънете; това включва и непростителността! Ако ви е нужна помощ да простите на някой, молете се и искайте, защото Бог е верен. Всеки, който отиде в Ада, НИКОГА няма да бъде свободен и никога отново няма да чувства мир, доброта или любов. Дори и тяхното бъдеще е вече планирано:

да горят в Огненото Езеро цяла вечност! Ако някой от вашето семейство е отишъл там, те викат към Бог, да не ви позволява и вие да отидете там! Моля ви, изберете Христос, докато още има време!

Глава 10

Уверете се, че сте избрали Христос, за да стигнете до Небето

Тази глава ясно ще обясни как да се спасиш или както някои казват „да се новородиш”. Това означава, че вече няма да бъдете отделени от Бог поради греха, но ще станете част от Неговото семейство, като приемете Исус като свой Спасител и затова след смъртта ще отидете на Небето. Библията обяснява всичко това в Йоан 3:16,17: „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот: Понеже Бог не е пратил Сина Си на света да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него.” Толкова е лесно и е безплатен подарък. Вие трябва да изповядате греховете си и да Го приемете с вяра. Исус е единствения път до Отца. Не чакайте, за да „очистите” сами живота си, Той ще ви приеме такива, каквито сте и след това ще ви промени отвътре!

След като се покаете за греховете си, вие ставате нов човек, а „старият” си отива. Това означава, че вашето сърце е променено и сега копнее за Божиите неща, а не греховните, което е искало преди. За да растете духовно, трябва да започнете да четете Божието Слово. Също така е полезно да развивате взаимоотношения с тези, които познават Бог и могат да ви помогнат да станете силен християнин. Ако се свържете с местно служение, там могат да ви предложат практическо ръководство и съвет, за да ви помогнат да намерите своята съдба и цел, за които Бог ви е приготвил.

Следващата стъпка е да бъдете кръстени във вода, което е външният белег на вътрешната ви промяна, случила се в живота ви. Това символизира, че сме „умрели” с Христос и сега сме възкръснали и сме станали нова личност. В повечето местни църкви има редовни служби за кръщение и те ще се радват да ви приемат в Божието семейство, и да ви кръстят. Първата църква, както е посочено в Деяния на Апостолите, е кръстила всички новородени.

След това трябва да позволите на Святия дух да поеме контрола над живота ви чрез кръщението в Святия Дух с проявлението говорене на езици. Това ще ви даде сила, както е било при апостолите в книгата Деяния. Бих ви посъветвала да прочетете цялата книга, за да разберете как се е променил живота им. Ще станете все по-чувствителни към чуването на вътрешния глас на Бога, който ви говори. Святия Дух е изпратен, за да ви води и утешава. Той не е нещо страшно, или някой, който трябва да избягвате, както учат много деноминации. Когато се случи голямото изливане, споменато в предговора на тази книга, много хора едновременно ще бъдат изпълнени със Святия Дух и резултата ще бъде чудотворен!

Всеки, който признава, че е последовател на Христос трябва да проявява Неговия характер. Той дойде, защото обича всички хора и затова ние трябва да правим същото. Ние не можем да обичаме „греха“, в който попадат хората, но можем да ги „обичаме” в Христос. Прочетете посланието до Галатяните, за да научите как братята и сестрите в Христос са длъжни да се отнасят един към друг. Ние трябва да се стараем да придобием добро представяне, записано на Небесата.

Исус иска да преживявате победа над греха всеки ден в живота си. Божието Слово казва: „...всичко, що е родено от Бога, побеждава света; и тая победа, която е победила света е спечелила нашата вяра” (1 Йоан. 5:4). Дяволът ще ви изкушава, но вие не трябва да се поддавате. Исус може да ви помогне да побеждавате всеки път, защото „по-велик е

Оня, Който е във вас от онзи, който е в света” (1 Йоан 4:4). Когато почувствате натиск да се поддадете на греха, просто тичайте към Него и Той ще ви помогне. Ако паднете и съгрешите, най-лошото нещо е да се опитате да го скриете, но по-добре изповядайте се бързо и приемоте Неговата прошка. Ако скриете греха, дяволът ще го използва против вас и след това ще дойде осъждение. Колкото повече чакате, толкова по-трудно ще бъде да се покаете. Неговата прошка е достъпна за всички нас и Неговата кръв може да превърне най-големия грешник в СВОБОДЕН!

Аз не само знам, че Христос умря за греховете ни и проля кръвта Си пред престола на Бога, но и видях това! Сега ще ви разкажа за едно от най-необикновените и незабравими преживявания, които някога съм имала. Това се случи през април на 1998 г., аз бях на вечерната служба в църквата. През това време търсех по-дълбоки взаимоотношения с Отец и прекарвах много вечери в поклонение и ходатайство в дома ми. Жадувах за повече от Господ и когато стигнете до такъв момент в живота си, Той обезателно ще ви го даде.

Ние се покланяхме в продължение на тридесет минути и след това пастора извика определени хора за молитва. Той извика всички служители, които бяха на пълно работно време. Аз знаех, защото Бог ми каза, че един ден ще бъда в служение на пълно работно време, но се съпротивих, защото времето още не беше настъпило. Пасторът полагаше ръце на излезлите отпред, молеше се за тях и после те се връщаха по местата си. Аз можех да почувствам Божиата слава в залата и знаех, че имаше и ангели. Почувствах, как Святия Дух ме подтикна да изляза напред за молитва, затова Му казах: „Ако пасторът каже, че е необходимо още някой да излезе, тогава ще изляза”. В следващия момент пасторът каза тези думи и аз излязох напред.

Колкото повече се приближавах, толкова се засилваше Божиата слава. Ставаше все по-трудно да се диша и около себе си чувствах горещина. Зад мен застана един разпоредител, защото понякога, когато силата на Бог дойде върху теб, ти може да паднеш. Когато пасторът положи ръце върху мен, почувствах как огън преминава през цялото ми тяло. Това беше толкова силно, че изхвърли назад не само мен, но и разпоредителя зад мен. Бог използва ръцете на пастора, за да освободи този огън в духа ми. Той премина през цялото ми същество, изгаряйки всичко, което не беше от Бога. Стените на сърцето ми бяха очистени от всякакво желание за този свят и от всички лоши спомени от миналото и после мина през главата ми, за да изчисти мисловния ми живот! Сега бях чист съд, подготвен от Отец за употреба. Аз бях кръстена в огън!

Спомням си само как паднах на пода и тялото ми започна много да трепери. Не се нараних по никакъв начин, но бях потопена в Слава и така реагира тялото ми към нея. Смътно си спомням как някой ме покри и се отдръпна. По-късно разбрах, че през цялото служението съм лежала тресейки се на пода. Пасторът знаеше, че Бог прави нещо и не позволяваше на никой да ме докосва или мести. Даже са ме заключили в църквата и оставили човекът охрана да се обади на семейството ми, когато съм способна да си тръгна. Дъщеря ми на следващата сутрин ми разказа, че оставила съобщение на секретаря. Тя чакала почти до полунощ, но аз все още съм лежала там, тресейки се. Но това, което тя не знаеше бе, къде бях отведена от Божи Дух.

Когато паднах на пода, ангел от Господа ме взе (моя дух) и ние напуснахме земята. Всеки път, когато отивах на Небето, ставаше „мигновено” и въобще не чувствах как пътувам. Аз съм тук и след секунда вече съм някъде на Небето. Но този път беше различно, защото изведнъж почувствах, как се придвижвахме с „огромна скорост”. Видях милиони светлини, идващи точно към мен, както става във филм. Ние пътувахме известно време! Изведнъж спряхме и аз почувствах почва под краката си. Отворих очи и веднага разбрах, че не съм на Небето. Когато осъзнах къде сме, сърцето ми застана в гърлото ми, защото стоях пред гробницата на Исус и камъкът вече беше отместен. „О, Боже! – казах аз. – Какво виждам?”

Чух как някой плаче и се обърнах. Видях красиво момиче, което държеше нещо в ръцете си. Тя изглеждаше на около 19 или 20 години и имаше дълги черни коси. Тя надникна в гробницата и видя ангелите, които я попитаха защо плаче. Тя каза: „Отнесли са

моя Господ и не знам къде са Го сложили”. Точно тогава се появи Исус, но Мария не Го позна. Тя Го попита, дали той не е отнесъл Исус. Тогава Исус ѝ каза: „Мария”. Тя изтича при Него, лицето ѝ излъчваше радост, когато Го нарече: „Равуни” (на еврейски език означава „учителю”). Исус ѝ каза: „Не се докосвай до Мен, Мария, защото още не съм се възнесъл при Моя Баща; но отиди при другите и им кажи: Възнасям се при Моя Баща и вашия Баща”. Тя изтича да разкаже на другите, какво ѝ е казал Исус.

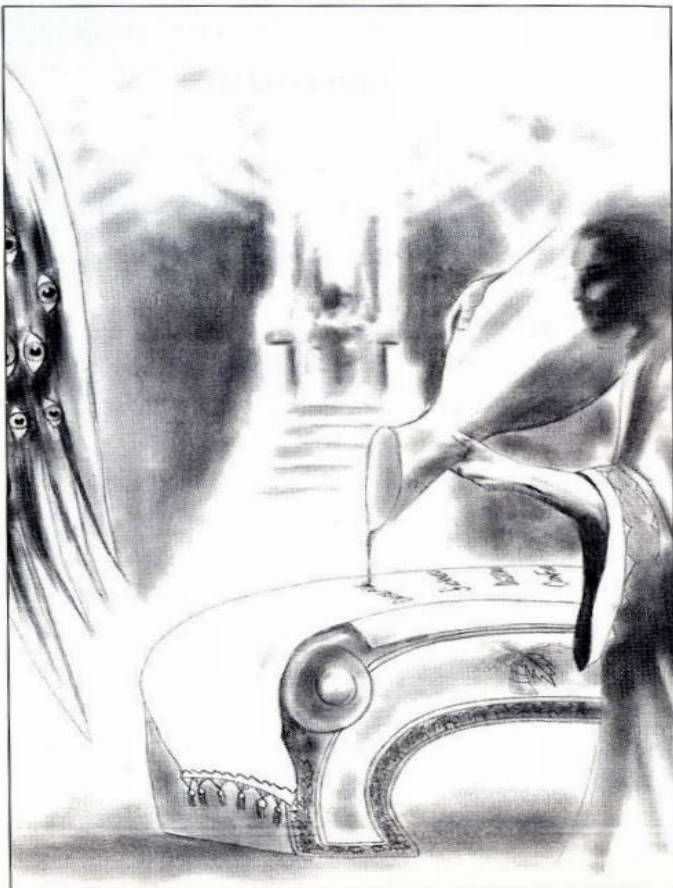
Когато си тръгна, в небето се появиха много ангели и Исус се издигна да ги посрещне, а аз го последвах. Това беше завладяващо зрелище, когато заедно се издигнахме и което НИКОГА няма да забравя. Не ме интересува, дали някой ще ми повярва, но това винаги ще бъде „божествен” момент в живота ми. Когато продължавахме да се издигаме, ангелите заставаха напред и около Исус. Дори и атмосферата около нас да беше тъмна, сиянието от Славата около Исус осветяваше цялата област. Ние преминахме без препятствия през второто небе и се отправихме към светлината, която беше по-ярка от слънчевата.

Когато влязохме в третото Небе, което е Божия дом, хиляди по хиляди ангели дойдоха да поздравят Исус за Неговото завръщане от гроба. Те ни съпроводиха през портите до Тронната зала. Гледката, която видях след това е трудно да се обясни и дори, когато пиша за това, Славата, която чувствах тогава, почива и сега върху мен! Безброй ангели лежаха по лице на пода, когато Исус вървеше към трона и Неговия Баща. Ангел Господен носеше прекрасна ваза и сега я предаде на Христос, Който стоеше пред своя Баща.

Пред нас имаше не голям олтар и върху него имаше изискано покривало, конците на което бяха така преплетени, че изглеждаха като живи. В тази материя се движеха златни,

сребърни, виолетови, червени и зелени цветове. Аз едва можех да стоя, защото силата, излъчваща се от престола беше толкова голяма. Проблесна светкавица и звукът ѝ беше като гръм, когато Отец вдигна своята дясна ръка.

Тогава внезапно настъпи абсолютна тишина, когато Исус взе вазата и се наведе над олтара. Точно преди Той да започне да излива кръвта Си, видях дума, която се появи на покривката пред Него. Беше написано: „Страх”, но когато кръвта я удари, чух звук, подобен на съскане на вода върху горещ тиган: „ССССССССС”, и тази дума се изпари веднага. Върху покривката се появяваха думи една след друга и всеки път кръвта ги разтваряше. Думи като: „Омраза”, „Болест”, „Скръб”, „Убийство”, „Хомо-сексуализъм”, „Безумие”, „Прелюбодейство”, „Болка” и много други всеки път изчезваха от кръвта на Исус. Когато се появи последната дума „СМЪРТ”, кръвта я удари и тя си отиде завинаги. Бог стана, вдигна двете си ръце и извика: „ДА, Свърши се!” Всички в Тронната зала викаха и танцуваха от

Престола на милостта

радост. Исус завърши всичко – най-великата жертва, на-правена някога и заплатена чрез кръв. „Живото” покривало сега беше цялото в скъпоценната кръв на Христос и завинаги ще се намира върху престола на милост на Бог. Колко свято преживяване бе това! Учудена съм, че можах да премина през това и да оцелея! (След това се върнах в църквата).

Беше около 5 часа сутринта, преди да се обадят на мъжа ми да дойде да ме вземе и да ме занесе у дома. Не бях нормална около две седмици. През това време имах много

видения, но ще ги споделя с вас друг път. Аз наистина зная, че Той плати най-високата цена за всички нас. Как може някой да отрече такава Любов?

Глава 11

Плануване за вечността

*Спасението е безплатно, но живота, който живеете сега,
определя вечното ви място!*

Тази глава обяснява как се определя вашето вечно място, и всъщност вие сте този, който решава това!

Хората планират живота си по различен начин: имат план за отпуска, план за къща, план за спестяване, план за образование, план за развлечения и дори план за наследство. Най-главното, но почти най-пренебрегваното планиране е ПЛАНИРАНЕТО ЗА ВЕЧНОСТТА. Не говоря за това да се спасиш и после да отидеш на Небето, а за нещо много повече! Вашето вечно място, което веднъж установено, никога вече няма да се промени. Вие можете да работите върху това, докато умрете, но след това нищо не може да се направи. Това означава, че вие разбирате каква е Божията цел за живота ви и я изпълнявате. Той има съдба за нас. Или ще управлявате и властвате на новата земя с Христос, или ще служите на другите.

Едно от най-важните неща, за които ще давате отчет е за това, което Бог ви е призовал да правите с живота си. Всички ние имаме особена съдба и Бог ни е дал дарби, таланти и благодат, за да я изпълним. Ако не знаете за какво сте призвани, търсете Бог и Той ще ви разкрие.

Библията ясно казва, че няма покаяние за нашите дарби и призвание. Това означава, че вие няма да имате извинение за неизпълняването на Божията цел в живота ви. Вие ще стигнете на Небето, но няма да получите награда за изпълнение на вашите „дела“, ако не сте извършили Божиите дела.

Вие ще получите награда за всяка проявена от вас доброта, защото Божието Слово казва: „И който напои един от тези най-малките само с чаша студена вода, истина ви казвам, няма да изгуби своята награда“. Тези награди са различни от тази, която ще получите за изпълнението на Божиия призив в живота ви. Убедете се, че живота ви има значение за Божието Царство. Вашата награда ще бъде да прекарате вечността, царувайки с Христос. Никога няма да съжалявате!

Послание на Отец към Тялото Му

Моля, СПРЕТЕ да се карате помежду си. Аз съм създал всички ви и всички ви обичам. Дал съм ви различни призвания и помазание. НЕ заставайте срещу тези, които вършат Моето дело. Не знаете ли, че Словото Ми казва: „Не се допирай до помазаника Ми“, а вие се мразите и се ядете един друг!

Всичките вие сте ЕДНО семейство и то този начин ще живеете и на Небесата цяла вечност. Аз не ви разделям един от друг, това са човешки традиции. Аз ще се появя и ще прекъсна много от тези традиции, защото тези последни дни е критично важно да работите всички заедно. Светът ще ви познае по любовта ви един към друг.

Обичате ли?